Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1902 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 11 iunie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI!

Industria socialistă — mîndria întregului nostru popor

„BOGAȚIILE de orice natură ale subsolului, fabricile, uzinele și minele, pădurile, apele, izvoarele de energie naturală, căile de comunicație de orice fel, transportul feroviar, fluvial, maritim și aerian, băncile, poșta, telegraful, telefonul, radioul, mijloacele de tipar, cinematografia și teatrul, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, întreprinderile comunale și partea naționalizată a fondului de locuințe de la orașe, constituie proprietate de stat, bun comun al poporului".

Fiecare om al muncii din țara noastră încearcă un puternic sentiment de mîndrie citind Constituția Republicii Populare Romîne, care consfințește în cel de al 7-lea articol unul din cele mai de seamă succese ale făuritorilor vieții noi din țara noastră: poporul muncitor este stăpînul bogățiilor țării sale.

Astăzi se împlinesc 7 ani de cînd s-au pus temeliile acestui articol al Legii fundamentale a țării noastre. Astăzi se împlinesc 7 ani de la înfăptuirea actului revoluționar al naționalizării, cînd, după cucerirea întregii puteri politice, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului a smuls din mîinile burgheziei principalele întreprinderi industriale, miniere, bancare, de asigurări și de transport din țara noastră.

Trecerea principalelor mijloace de producție în mîinile statului democrat-popular a însemnat o adîncă schimbare a relațiilor de clasă. Luarea în stăpînire a întreprinderilor particulare de către statul democrat-popular a alungat pentru totdeauna din industria noastră legea junglei capitaliste, exploatarea omului de către om. In sectorul socialist al economiei naționale au apărut relații noi. Oamenii muncii lucrează acum nu pentru nesățioșii capitaliști autohtoni sau străini, ci pentru ei înșiși, pentru familiile lor, pentru binele întregului popor muncitor.

Punerea în concordanță a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție în industrie, prin naționalizarea principalelor mijloace de producție industriale, a determinat o nouă linie de dezvoltare a economiei naționale, linia avîntului necontenit al economiei naționale, linia care duce la crearea bazei materiale de producție a socialismului, la asigurarea premizelor materiale trainice pentru creșterea necontenită a producției și bunăstării poporului.

In cei 7 ani care au trecut de la istorica zi de 11 iunie 1948, ani în care Partidul Muncitoresc Romîn, călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, a condus poporul muncitor pe calea industrializării socialiste a țării, datorită muncii pline de abnegație a poporului muncitor din țara noastră, pe baza sprijinului permanent al popoarelor Uniunii Sovietice și a colaborării economice, între toate țările lagărului socialist, economia noastră națională a cunoscut un puternic avînt. Au fost create noi ramuri industriale inexistente în economia Romîniei burghezo-moșierești, au fost construite noi întreprinderi industriale, iar întreprinderile vechi au fost dezvoltate, multe din ele transformate în uzine și fabrici moderne, înzestrate cu o tehnică înaintată.

Infăptuind politica economică a partidului și guvernului, politică de dezvoltare cu precădere a industriei grele și de ridicare pe această bază a agriculturii și a industriei producătoare de bunuri de consum popular, poporul nostru a obținut importante succese pe calea dezvoltării economiei sale naționale. Astfel în anul 1954, producția globală a industriei socialiste a atins un nivel de 192,6 la sută față de anul 1950, din care producția industriei mijloacelor de producție 201,4 la sută, iar producția industriei bunurilor de consum 182,1 la sută.

In anii puterii populare au intrat în funcțiune mari întreprinderi industriale. Astfel numai în perioada 1 aprilie 1954—30 aprilie 1955 au mai intrat în funcțiune o serie de construcții importante ca: termocentrala Comănești, două hidrocentrale, o uzină de aglomerat minereu, o instalație de distilare primară, o instalație de cracare termică, o fabrică de acid sulfuric și altele. S-a dat în același timp în funcțiune podul de peste Dunăre, dintre R.P.R. și R. P. Bulgaria, rod al efortului comun al celor două popoare, cu sprijinul Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară.

In anul trecut industria grea și îndeosebi industria constructoare de mașini și utilaje a obținut noi succese, contribuind la înzestrarea celorlalte ramuri ale industriei și agriculturii cu tehnica nouă, modernă. Realizările poporului nostru muncitor pe linia sporirii producției industriale și agricole au creat condiții pentru desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat, precum și efectuarea la scurt interval după luarea acestei măsuri, a unor reduceri de prețuri cu amănuntul la unele mărfuri industriale și alimentare.

Toate aceste succese ale poporului nostru pe linia industrializării socialiste a țării dovedesc din plin justețea liniei politice leniniste urmate de partid. Dezvoltarea industriei grele a făcut cu putință sporirea producției industriei ușoare și alimentare, înzestrarea agriculturii cu tot mai multe tractoare și mașini agricole.

Cifrele Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1955, discutat de curînd în cadrul lucrărilor celei de a 6-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P.R., redau politica partidului nostru în legătură cu dezvoltarea economiei țării în acest ultim an al primului plan cincinal. Faptul că în acest an lucrările capitale ce vor fi executate în industria grea reprezintă 45,2% din volumul total al planului de investiții pe anul 1955 dovedesc preocuparea permanentă a partidului și guvernului nostru de a asigura dezvoltarea cu precădere a industriei grele.

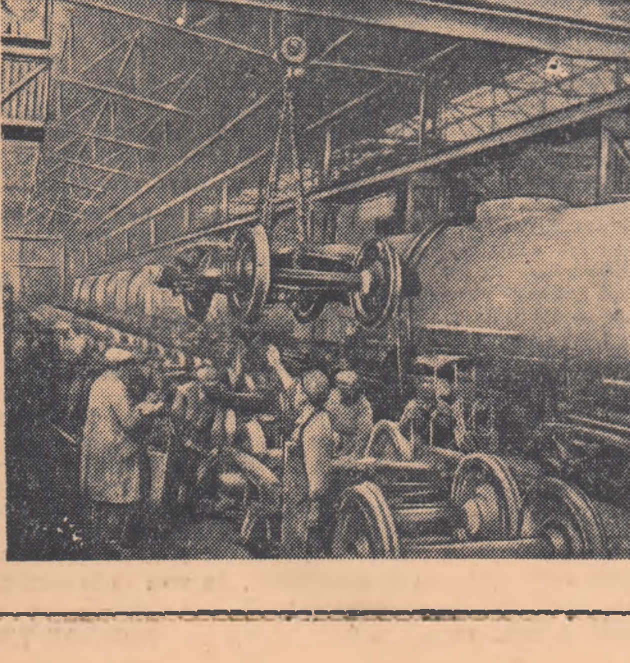
Insuflețiți de succesele obținute, oamenii muncii din țara noastră, antrenați în puternica mișcare a întrecerii socialiste, își dăruiesc toate eforturile luptei pentru biruința socialismului.

Pentru continua dezvoltare a economiei naționale, a industriei noastre socialiste, partidul cheamă pe toți oamenii muncii ca prin îmbunătățirea înzestrării tehnice a întreprinderilor noastre și prin folosirea mai bună a tehnicii existente, prin ridicarea calificării profesionale, prin organizarea socialistă a muncii, să sporească lună de lună productivitatea muncii — calea principală a reducerii prețului de cost al produselor, chezășia unui avînt puternic al întregii economii naționale. Partidul cheamă pe toți oamenii muncii din industria noastră în lupta pentru continua reducere a prețului de cost al produselor.

Organizațiile de bază U.T.M. din fiecare întreprindere urmînd indicațiile organizațiilor de partid trebuie să antreneze în permanență tineretul nostru muncitor la lupta pentru sporirea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru o cît mai bună gospodărire a bunurilor statului, bunurile întregului popor, pentru deplina folosire a tehnicii noi, pentru continua reducere a cheltuielilor neproductive, pentru reducerea maximă a rebuturilor, pentru crearea condițiilor tehnico-organizatorice, necesare îndeplinirii și depășirii normelor îmbunătățite, pentru aprovizionarea ritimică a întreprinderilor, secțiilor și locurilor de muncă, pentru cheltuirea cu socoteală a fiecărui leu.

Organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi au datoria să educe cu perseverență tineretul nostru în spiritul unei noi atitudini față de muncă. Organizațiile U.T.M. trebuie să se preocupe de ridicarea calificării tinerilor muncitori la nivelul tehnicii noi, de ridicarea generală a nivelului cultural-tehnic al tineretului.

Continua ridicare a producției industriale, continua înflorire a industriei noastre socialiste, este cauza fiecărui om al muncii.

Uzinele „23 August" din București, stăpînite și conduse de către oamenii muncii, și-au lărgit considerabil producția.

In fotografie: la secția vagoane se montează acum în serie boghiurile pentru vagoane-cisternă C.F.R. de 50 tone.

(Foto: AGERPRES)

Cinstesc prin muncă sărbătoarea tinereții

Creatorii

CLUJ (de la corespondentul nostru).

In ultimele zile, în cele două săli pentru lucrări practice ale Institutului de arte plastice „Ion Andreescu" din Cluj se muncește cu intensitate. Unii dintre studenți își pregătesc lucrările de diplomă și lucrări de sfîrșit de an, alții lucrări închinate celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului. Mi-am aruncat privirea asupra numeroaselor lucrări ale studenților pictori clujeni, unele într-un stadiu mai înaintat, altele de-abia începute. În prima sală am întîlnit compoziția „Concurs hipic" a lui Arz Helmut, student în anul VI, care oglindește activitatea tinerilor noștri în timpul liber la un concurs de călărie. De asemenea mai întîlnim printre lucrările închinate celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului compoziția „Tineri topografi" de Ioan Maselca, student în anul VI, „Întoarcerea în vacanță a unui elev de la o școală profesională" a studentului Luca Adalbert din anul V, compoziția „Excursie pe un șantier" a studentului din anul VI Eugen Kostandi și multe alte lucrări inspirate din activitatea multilaterală pe care o desfășoară tinerii patriei noastre.

Alte lucrări care merită să fie enumerate sînt: „După bombardament" a studentului Frențiu Sever din anul VI și „Eliberarea" a studentului Mihali Ion.

Fără îndoială că avînd la bază cunoștințele căpătate la cursuri, studenții Institutului de arte plastice „Ion Andreescu" vor reuși ca în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia să prezinte lucrări de valoare.

Darul prieteniei

Pînă la Festivalul de la Varșovia nu mai sînt multe zile. În orele libere sau la lecțiile de mîini îndeminatice, la școală sau acasă elevele Școlii medii nr. 2 de fete din Iași își consacră o parte din timp unor preocupări deosebite; unele lucrează diferite cusături, altele desene, albume, daruri pentru Festival.

Pionierele din clasa a VII-a elementară vor ca tinerii care vin la Festival din diverse părți ele lumii să le cunoască școala, aspecte din viața și activitatea lor. În acest scop ele întocmesc un album cu imagini din viața școlii.

Comuna devine mai frumoasă

Era abia în primele ceasuri ale dimineții, cînd vreo 40 de tineri din comuna Jirlău, raionul Filimon Sîrbu, au început munca. Cei mai bătrîni nu puteau să înțeleagă ce au de gînd să facă tinerii aceștia. Mai tîrziu însă s-au bucurat cu toții că a fost curățat un teren în fața sfatului popular, că au fost curățate șanțurile șoselei pe o distanță de peste 1.500 metri și au fost reparate două podețe. Așa întîmpină tinerii din comuna Jirlău Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Corespondent
ISPAS GRIGORE

Noi baze sportive

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — În planul de muncă al comisiei raionale Gilort din regiunea Craiova, în vederea întîmpinării cu succes a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților sînt trecute o seamă de acțiuni: mobilizarea tineretului la competițiile sportive, înfrumusețarea satelor, amenajarea de baze sportive, pregătirea echipelor culturale etc.

Odată cu constituirea comisiilor comunale s-a vorbit tineretului despre importanța Festivalului de la Varșovia. Pe lîngă aceasta, panourile și lozincile mobilizatoare au făcut ca tinerii din satele și comunele raionului Gilort din regiunea Craiova să treacă la diferite acțiuni. Voinea Constantin de la Pojaru, Ghiță Cornel de la Tg. Negoești, Doloc Elena din Prigoria și alții au participat, plini de entuziasm, la amenajarea bazelor sportive din satele lor. Pînă acum, în tot raionul au fost amenajate 10 baze sportive la care tinerii au efectuat mai mult de 4000 ore muncă voluntară. Cu sprijinul comitetului raional U.T.M. au fost create 4 centre unde tinerii vin să-și treacă probele G.M.A. Într-un timp destul de scurt, peste 250 de tineri au trecut diferite probe din complexul G.M.A.

SOSIREA IN CAPITALĂ A ORCHESTREI DE MUZICĂ NAȚIONALĂ CHINEZĂ

Vineri seara a sosit în Capitală orchestra de muzică națională chineză.

Grupul muzicienilor chinezi este alcătuit din 26 persoane, cunoscuți interpreți ai muzicii populare chineze. Ei vin în țara noastră după un turneu făcut în R. Cehoslovacă, unde au prezentat cu succes o serie de concerte în cadrul Festivalului muzical „Primăvara la Praga".

Conducător al grupului este Li Iuian-ciun, director adjunct al Institutului de muzică populară de pe lîngă Conservatorul central al R.P. Chineze, dirijor este Cin Pen-cian, iar conducător muzical Wang Sin.

În întîmpinarea oaspeților, la Gara de Nord, au venit reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Ministerului Culturii și ai marilor ansambluri și orchestre de muzică populară din Capitală.

Au fost de față reprezentanți ai ambasadelor R.P. Chineze și R. Cehoslovace la București.

Din partea Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea tov. Adrian Baranga a adresat muzicienilor chinezi un călduros salut.

A răspuns Li Iuian-ciun.

Cei prezenți au făcut oaspeților o călduroasă manifestare de simpatie.

Orchestra de muzică națională chineză va prezenta mai multe concerte în Capitală și în marile orașe din țară.

(Agerpres)

Tovarășul N. A. Bulganin a împlinit 60 de ani

Tovarășului
NIKOLAI ALEKSANDROVICI BULGANIN
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Moscova

Iubite Nikolai Aleksandrovici,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernul Republicii Populare Romîne, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., vă felicită călduros pe Dvs., discipol credincios al lui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei Dvs. de naștere. Vă urăm din toată inima multă sănătate și putere de muncă pentru înflorirea și prosperitatea marii Uniuni Sovietice, pentru continua întărire a prieteniei și colaborării între popoare, pentru triumful păcii în lumea întreagă.

Trăiască prietenia veșnică între poporul romîn și marele popor sovietic!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN — CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE — PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A R.P.R.

PE VALEA OZANEI

O seară la șantierul tineretului

Un grup de pavilioane albe pe malul Ozanei. Dormitoare, cantină, — tabăra brigadierilor. E spre seară. Pe terenul de fotbal s-au adunat comandanții de brigăzi. Stau pe bănci de lemn și ascultă. Vorbește Meleacă Vasile.

„Am venit pe șantier pe ziua de 23 aprilie... la ora 4. De atunci pînă acum..."

„Am venit pe șantier..." Fiecare din noi are în memorie date de importanță istorică în viață. Ziua cînd te-ai născut, cînd ai dat primul examen, cînd ai primit carnetul de utemist. Meleacă ține minte nu numai ziua ci și ora cînd a venit pe șantier. S-a gîndit bine înainte de a veni aici. S-a gîndit bine și l-a luat și pe fratele lui cu el.

„...am putut să-mi dau și mai bine seama ce înseamnă un colectiv, ce înseamnă construcția noastră".

Meleacă vorbește rar, reținut. Cînd povestește cum muncesc brigadierii, „băieții lui", se adresează mai mult unui comandant de brigadă din sectorul II. Cînd a vorbit înainte, acest comandant a arătat că la el, în brigada din sectorul II, tinerii muncesc foarte bine, dar cînd se înapoiază la tabără nu prea sînt obișnuiți cu disciplina.

Auzindu-i pe acești tineri vorbind despre succesele și insuccesele în muncă începi să cunoști chipul tînărului brigadier, venit pe șantierul de la Ozana să construiască o nouă cale ferată forestieră.

Ședința aceasta de producție s-a prelungit pînă spre miezul nopții. S-au adus cîteva lămpi cu gaz. Aici, pe terenul de fotbal, cu toate că la tabără este lumină electrică, n-au apucat încă să întindă fire. In lumina slabă ce pîlpîie în adierea nopții vezi alte chipuri.

Cobzan, un băiat slăbuț, cu ochi ca de viezure, a povestit cu înfocare cum au ridicat brigadierii terasamentul într-o mlaștină.

„Ne-am descălțat, am intrat în apă și am înfipt țărușii. Apoi am început să aducem pămînt. Apa era rece dar noi am început să nădușim. Cînd ne-am întors la tabără unii am mîncat și cîte două porții".

Cînd cu două luni în urmă brigadierii au venit aici și-au închipuit cum va arăta calea ferată ce se va întinde pe valea Ozanei, pentru ca masivele păduroase din împrejurimi să poată fi exploatate. Și-au închipuit doar, iar acum terasamentul viitoarei căi ferate se profilează peste tot. Pe o distanță de vreo 2 kilometri s-au instalat traversele și șinele pentru montarea cărora au luptat brigadierii, făcînd adevărate minuni. Se povestește că la sectorul II în 5 zile s-a executat peste un kilometru de terasament. Tehnicianul de serviciu nu mai izbutea să măsoare săpăturile. Așa s-au născut la sectorul II primii fruntași. Astăzi „recordul" e cu mult depășit.

„Avem mulți brigadieri de frunte. Noi îi evidențiem aici, dar să știe și cei de acasă ce fac copiii și frații lor. Propun să trimitem scrisori de mulțumire în comunele sau în întreprinderile de unde sînt veniți".

Toți îi dau dreptate. Au în mijlocul lor pe utemistul Marcof, care a fost funcționar. A venit aici pe șantier pe la început. A format o brigadă și a săpat primii metri de terasament. Dar ce, parcă numai Marcof? Pe Mihăilă Traian, din Suceava, l-au întrebat cînd a venit:

— Ai carte?

— Da, liceul.

— Atunci... nu vrei să treci la magazie? Ne trebuie acolo cineva, pentru socoteli.

Mihăilă era cam necăjit. Ce, asta înseamnă un șantier al tineretului, o construcție, o acțiune patriotică? Să stai și să ții socotelile la o magazie? Asta să facă unul mai suferind, sau în vîrstă... A stat cît a stat acolo, dar într-o bună zi, brigadierii s-au trezit cu el pe teren. Era emoționat.

— Băieți, dați-mi o lopată! Repede, fără comentarii!

Și „băieții" i-au dat.

Așa sînt brigadierii: ca el sau ca...

Simion David e un tînăr cu fața neagră, lucioasă. Părul la fel. E secretarul U.T.M. la brigada III. Tot timpul ședinței a frămîntat în mîini poalele dimiei. Cînd s-a ridicat, înalt și voinic, banca a scîrțîit ușurată. Băieții de lîngă el au rîs puțin. Simion s-a cam intimidat. Apoi a tușit, și-a netezit cu palmele poalele dimiei dar n-a reușit să vorbească așa cum îl auzise pe Marcof. Principalul însă l-a spus: în brigada lor toți membrii își depășesc norma zilnică.

Viața de tabără nu trebuie socotită numai cea care cuprinde orele de muncă. De aceea cei care au vorbit despre petrecerea timpului liber și despre condițiile de viață și-au presărat cuvîntul cu „dar" și cu „însă".

— ...însă nu avem „autorizație". Un tovarăș de la sindicat ne-a spus că nu putem face sport, pentru că nu sîntem constituiți într-un colectiv sportiv și deci „nu sîntem legali". Auzi „legali"?! Colectiv trebuie să facem, dar și pînă atunci să vezi ce meciuri de fotbal jucăm noi... Abia scoatem mingea pe teren, că toată tabăra năvălește.

— ...dar ce facem cu dormitorul? Al nostru încă nu s-a tencuit pe dinăuntru.

Aici n-a dat nimeni răspuns.

Și fiindcă venise vorba de lipsuri, conducerea tehnică a șantierului n-a fost iertată:

— Lucrăm mai mult singuri, n-are cine să ne arate îndeajuns!

Nici aici n-a dat nimeni soluția pe loc. Șeful șantierului, tovarășul David și de data aceasta era plecat la București...

De fapt toate acestea nu-i împiedică pe tineri să învingă. Brigadierii au de partea lor tinerețea și chiar dacă sînt greutăți, le înfrîng. În munca obișnuită ei fac dovada acestui lucru. Nu-i puțin să lucrezi în torentul Ozanei pentru a instala cofrajele viitorului pod, precum nu este ușor să defrișezi zone cu arbori spre a face loc terasamentului. Dar cît de frumos va fi atunci cînd primul tren forestier va primi avizul de plecare!

Cît de bine va fi cînd țara va primi pe liniile de oțel mii de vagoane în plus cu lemnul atît de necesar.

Cînd s-a terminat ședința era aproape miezul nopții. Brigadierii de la sectorul II s-au urcat în autocamion și au plecat cîntînd. In noaptea înstelată uruitul mașinii pe șosea era acoperit de voci tinere:

Răsună valea, răsună valea.
...de la Ozana la Cracău.

V. CONSTANTINESCU

Eugen Frunză

Şarpe verde

Geaba cauţi ascunzişuri
In desişuri, în ierbişuri —
Omul — urma nu ţi-o pierde,
Şarpe verde, şarpe verde!

Că nu are codrul frunză
Nici potecă să te-ascunză,
Şi nu-s peşteri, nici vîrtoape,
De pierzare să te scape.

Dai de soare, nu-i a bună,
Dai de umbră, frunza sună;
Jos — topoare te mănîncă,
Sus — vultanii stau, pe stîncă...

Geaba şuieri, beat de sînge,
Brîu de flăcări mi te strînge;
Stai pe loc, se-ncinge locul,
Fugi de foc, te-ajunge focul.

Şi te arde şi te-nfoaie
Pînă crăpi în vîlvătaie;
Ş-apoi spulberul te mînă
Fir de scrum să nu rămînă...

In desişuri, în ierbişuri
Geaba cauţi ascunzişuri —
Şarpe verde, şarpe verde,
Omul — urma nu ţi-o pierde!

Doina Sălăjan

Chiot

Dealul în floare e, cerul e larg.
Bucuriile inima ca pe-o sticlă mi-o sparg.

Hei tinereţe, vînt nărăvaş,
O clipă în pace să nu mă laşi!

Dă-mi braţ puternic, chiot înalt,
Măsoară-mi văzduhul pentru un salt.

Dragoste mare dă-mi, ca să ard
Ca trandafirii plecaţi peste gard.

Hei tinereţe, vînt nărăvaş
O clipă în pace să nu mă laşi!

Ochi vultureşti dă-mi, să pot vedea
Cît e de mare măruntă stea.

Dă-mi ură aspră pentru ce-i rău.
Pumnul, să-mi fie fulgerul tău.

Hei tinereţe, vînt nărăvaş,
O clipă în pace să nu mă laşi!

Inimii, — bucurie, sbucium să-i dai
Şi veşnicie în veşnicul mai.

Ion Pătraşcu

Prieteni minunaţi

Nici în toiul muncii, nici la glume
singuri niciodată nu sîntem.
Fiecare dintre noi avem
mulţi prieteni minunaţi pe lume.

Cînd în suflet soarele-şi trimite
razele — sau trece cîte-un nor,
toate cîte bucură sau dor,
cer a fi cuiva destăinuite.

Cui să dăruieşti atunci din plinul,
inimii — şi cui să-i ceri un sfat,
decît celui drag şi-apropiat,
ce-ţi pricepe rîsul şi suspinul?

Dar cînd însuţi te retragi deoparte
în tăcerea odăiţei mici,
nu-i aşa că-n liniştea de-aici
te auzi chemat de cîte-o carte?

Slab dacă te crezi faţă de ţelul
tinereţii tale aurii,
ia în mînă cartea şi-ai să ştii,
ai să ştii cum s-a călit oţelul.

Nu-s înfrîngeri dacă lupţi în viaţă,
biruinţa o purtăm în noi;
despre asta, Boris Polevoi,
om adevărat să fii, te-nvaţă.

Dorul de iubită cînd te fură,
Eminescu ţi-e părtaş la vis
şi-ai jura că pentru tine-a scris
versul: „Mînă-n mînă, gură-n gură".

Setea vie de-a cunoaşte toate
dacă vrei cumva s-o potoleşti
cu Jules Verne de mînă o porneşti
să cutreeri lumi abia visate.

Spune drept: ştiai că ai în casă
un mănunchi atît de minunat
de tovarăşi harnici, buni de sfat,
aşezaţi modest pe-un colţ de masă?

Marii dascăli care dorm sub cetini,
oamenii de frunte ce trăiesc,
toţi acei ce-n veacuri dăinuiesc,
au avut asemenea prieteni.

Haide deci! Ca să zăreşti departe,
ca-nţelesul vieţii să-l pătrunzi,
fără preget, frate, să răspunzi,
cînd te-auzi chemat de cîte-o carte.

Expoziţia „Caricatura în lupta pentru pace"

Prin specificul ei, caricatura urmăreşte ridiculizarea în faţa privitorilor a unui rău social, viciu, trăsătură negativă, imorală, a unui om sau a unui fenomen. Prin demascarea ascuţită a duşmanilor, prin reliefarea vie, proeminentă şi plastică a elementului negativ, caricatura, făcîndu-l pe privitor să rîdă, îi înlesneşte să condamne fără cruţare tot ce frînează dezvoltarea, îi uşurează înţelegerea idealurilor pozitive care sînt în contradicţie cu elementul negativ înfăţişat. Datorită acestui fapt caricatura e preţuită ca o puternică armă de educare, de apărare a vieţii, a păcii. Aceasta a făcut ca ea să fie îmbrăţişată de masele populare în lupta lor revoluţionară.

Avînd o largă răspîndire şi prin intermediul presei, caricatura este mereu în pas cu actualitatea, răspunzînd imediat, prin verdictul său, la problemele mari sociale ale contemporaneităţii. Chiar atunci cînd caricaturile sînt prezentate în cadrul unei expoziţii, cum este în Expoziţia „Caricatura în lupta pentru pace", de curînd deschisă în sălile Dalles, redarea actualităţii este prima lor caracteristică importantă. Astfel aici cele o sută optzeci de lucrări expuse, aduc o contribuţie de seamă în lupta pentru pace prin demascarea duşmanilor omenirii, a acelora care gîndesc şi plănuiesc noi masacre. Ele ţintuiesc la stîlpul infamiei manevrele războinice ale imperialiştilor, planurile agresive pentru reînarmarea Germaniei occidentale, acordurile de la Paris, faimoasa politică falimentară „de pe poziţii de forţă" etc.

Faţă de anii trecuţi, expoziţia prezintă o mai mare varietate de personalităţi artistice, conturarea mai precisă a unor stiluri personale despre care vom vorbi mai jos.

Astfel, J. Perahim, revenit de puţin timp în acest gen, aduce verva unui desen concis, avînd o mare forţă de surprindere a esenţialului unui fenomen, a unui tip, o mare putere de sugestie şi expresivitate. Conţinutul operelor sale este exprimat clar, cu o puternică combativitate. Imaginile sînt în cea mai mare parte inedite, pline de fantezie creatoare, iar portretele — profund psihologice şi just caracterizate social. Exagerarea în desenul său urmează spiritul viu, incisiv al artistului, care descoperă cu ascuţime contradicţiile şi ridicolul unui personaj sau fenomen social reacţionar. Desenele exprimă o atitudine, sînt o adevărată exteriorizare a conştiinţei politice a artistului. De la portretele înfăţişînd pe Rockfeller şi W. Churchill, la desenele satirice „Maniacii atomişti", „Plata" şi proiectul de afiş „Unde dai şi unde crapă", oamenii pe care-i zugrăveşte Perahim poartă stigmatul fondului lor lăuntric, exprimă degenerarea unei clase sociale bîntuită de haos şi isterie războinică.

O notă personală aduce în expoziţie şi Cik Damadian cu spiritul său incisiv, necruţător. Conţinutul politic din lucrările sale se manifestă acum într-o formă plastică clară, uşor de înţeles, eliberată de unele exagerări inutile. Astfel, „Ghimpele", o puternică caracterizare satirică a situaţiei ridicole a lui Cian-Kai-şi şi a sprijinitorilor săi, este exprimată cu o asemenea claritate şi simplitate a compoziţiei, a desenului şi culorii, încît se situează printre cele mai reuşite caricaturi din expoziţie. Eficacitatea acestei caricaturi, ca şi a celor intitulate „Poftiţi un foc" şi „Binecuvîntarea papei" se datoreşte în primul rînd studierii profunde a evenimentelor, selecţionării atente a ceea ce este principal. Exagerările folosite de artist, logica lor, îşi au rădăcinile în realitatea autentică, în ascuţimea observaţiei artistului de a descoperi contradicţiile.

Cu totul altfel se prezintă linia ascuţită, precisă la Ross Iosif, prin care acesta îşi exprimă verdictul asupra fenomenelor negative, reacţionare. Satira se îndreaptă nu atît spre un personaj oarecare, ci direct spre fenomenul social demn de a fi biciuit. De aceea elementele folosite sînt adesea simbolice, sintetizînd caracteristicile obiectului zugrăvit. Mîna viguroasă care opreşte maşina de război din „Nu, războiului atomic" este de asemenea expresia simbolică, sintetică, a forţei clasei muncitoare. Caracteristică în caricatura lui Ross este adîncimea gîndirii politice, exprimată într-un desen care nu poate fi decît sintetic, sobru, concis. Asta spre deosebire, de exemplu, de Gion Mihail, la care forţa satirică, spiritul de observaţie, merg în primul rînd spre caracterizarea trăsăturilor psihologice, morale, a celor satirizaţi. Luînd un anume tip, Gion descrie cu multă pătrundere psihologică, stările sufleteşti proprii acestuia. Sezisînd asemenea stări sufleteşti ca făţărnicia, lăudăroşenia, îngîmfarea, prostia, mediocritatea, hîdoşenia etc., artistul creează tipuri ridicole (diplomatul făţarnic care în scrisorile de acreditare aduce „selecţionaţii"; Churchill aparent „nevinovat", ţinînd cu dreapta tocul declaraţiilor de „pace" în timp ce cu stînga dă arme pentru reînarmare etc.).

Pe linia conturării mai precise a stilului personal merg şi alţi trei caricaturişti: Eugen Taru, H. Leru şi Nell Cobar. Cu un desen expresiv, dovedind măiestrie artistică, Eugen Taru realizează generalizarea conţinutului politic şi prin profunzimea tratării psihologice a personajelor negative. Un exemplu concludent în acest sens este „Neutralitatea autorităţilor elveţiene".

Progrese evidente a realizat în creaţia sa H. Leru. Comicul eficient, fantezia, ingeniozitatea sînt caracteristicile imaginilor sale. „Cian Kai-şi: şi eu mă bazez pe 600 de milioane" (de dolari şi nu de oameni), scoate în relief neputinţa şi micimea acestei marionete care ca şi „Li Sîn Man se simte bine numai de la „38⁰ în sus". „Vocea Americii, instructaj" şi „Frontiera mobilă S. U. A." completează seria caricaturilor sale valoroase.

Cu un desen sigur şi parcă spontan născut sub condei, Nell Cobar expune cîteva şarje satirice de efect. În „Relaţiuni anglo-americane", „Colaborare", „Proteză", simplificarea extremă a liniilor, conciziunea desenului şi a legendei, priceperea de a rezuma într-un gest o întreagă povestire, un caracter omenesc, fac din aceste lucrări opere remarcabile.

Dintre artiştii tineri, Val Munteanu pare a fi cel mai înzestrat. Găsind mijloacele de expresie potrivite conţinutului lucrărilor sale, el ştie deopotrivă să observe şi să reţină ceea ce este propriu unui om sau unui fenomen social, dînd accentele necesare pentru a face din caricaturi opere eficiente şi convingătoare. Lucrări valoroase mai expun: Al. Jurăscu („Al noulea val", „Acord bilateral", „Într-o casă de sănătate din apus"); Adrian Lucaci („Ratificat la Oradour" şi „Totul se mişcă"); Ion Doru („Hollywoodul educă", „Popoarele nu vor permite"); Rik Auerbach („Lecţii"), Gh. Chiriac („La Bukara serai american", „W. Churchill a părăsit scena politică"), L. Darian, Albert Poch, V. Vasiliu. Un fapt îmbucurător este apariţia afişului satiric — mai bine spus atragerea pictorilor afişişti în domeniul satirei. Astfel colectivul Dralco şi pictorul Pavlin Nazarie prezintă două afişe combative, cu compoziţii expresive şi bine gîndite: „Bandung" şi „Să demascăm pe duşmanii păcii".

Deşi în expoziţie remarcăm un număr mare de caricaturi valoroase — arme puternice împotriva duşmanilor păcii — deşi faţă de expoziţiile trecute de data aceasta ţinta caricaturilor este mai directă, forţa satirei mai expresivă, generalizarea şi sezisarea momentelor esenţiale mai plastică, rezultat al creşterii nivelului ideologic şi artistic al caricaturiştilor noştri —, totuşi mai sînt destule trepte pe care caricatura noastră trebuie să le urce.

Faptul că sfera temelor e încă destul de restrînsă, că în creaţia majorităţii artiştilor găsim numai una sau două teme exprimate în imagini diferite, demonstrează că legătura artiştilor cu actualitatea este încă slabă şi într-o formă neorganizată. Din această cauză găsim şi lucrări în care conţinutul de idei este exprimat în forme necorespunzătoare, greu de înţeles.

CIK DAMADIAN „Un „turist" american"

Caricaturiştii au de asemenea de luptat şi cu unele rămăşiţe formaliste în creaţia lor, manifestate sub forma înţelegerii greşite a comicului în caricatură. De ce să nu le spunem? Multe din caricaturi nu reuşesc să provoace rîsul, să redea comicul situaţiilor, a contradicţiilor, a exagerărilor, pe care le conţin. Această lipsă la unii caricaturişti decurge din faptul că „fabrică" situaţii ridicole în urma unui proces strict raţional, abstract, neconform cu realitatea. Intenţiunea de a provoca un rîs „fără conţinut", pe baza născocirii unor paradoxe, adesea lipsite de sens — este primul pas spre formalism. „Nu o dau! Ba o dai!" şi „Eclipsă de semilună în Bosfor", de V. Vasiliu, „Să învăţăm să numărăm englezeşte" de Fred Ghenădescu, „Mein Gott: mi-am distrus cariera! Am pierdut carnetul de SS" de Mosor, „Vederile unchiului Sam" de Negrea D. şi altele, sînt în general greoaie, forţate, „trase de păr", cu detalii inutile, care mai mult încurcă înţelegerea conţinutului.

Şi în portretizarea unor personaje negative, reacţionare, satirizarea şi exagerarea este în anumite cazuri împinsă dincolo de adevărul vieţii, ajungînd la anularea individualităţii omeneşti, la transformarea acesteia în victimă a degenerării fizice. Dacă aceasta poate duce la anumite efecte plastice, nu poate însă suplini forţa de convingere de care trebuie să fie pătrunsă caricatura noastră. De o astfel de tendinţă suferă, într-o oarecare măsură, chiar lucrările unor caricaturişti valoroşi ca Cik Damadian sau Eugen Taru, în portretele lui Cian Kai şi Li Sîn Man. Exagerarea în caricatură nu poate porni decît de la realitate. Ea depinde de legătura clară, originală, cu viaţa reală. Ruperea de realitate duce la lipsa de sens, la formalism. În mîna caricaturistului exagerarea este un mijloc puternic de prezentare a esenţei fenomenelor sociale negative, un mijloc de tipizare artistică a acestor fenomene sociale. Tipizarea în caricatură nu exclude, este adevărat, nici chiar formele cele mai fantastice, în măsura în care pe această cale se realizează eficient scopul urmărit: satirizarea profundă, ascuţită, a esenţei unui fenomen şi nu a aspectului lui exterior, formal. Exagerarea unor trăsături de suprafaţă o întîlnim încă şi la Nell Cobar şi la N. Davidescu şi la Fred Ghenădescu, sau D. Negrea ş.a.m.d. Ea îşi are cauza în necunoaşterea profundă a vieţii, în lipsa de informare continuă şi de trăire a actualităţii.

★

Dacă privim însă drumul parcurs de caricatura noastră în ultimii ani, expoziţia din sălile Dalles înseamnă un real pas înainte. Putem vorbi astăzi de profunzimea şi claritatea ideologică, de exprimarea mai hotărîtă a intereselor celor ce muncesc în lupta lor pentru transformarea revoluţionară a societăţii şi apărarea păcii, de creşterea măestriei artistice, ca de atribute distincte ale caricaturiştilor noştri. De un nepreţuit ajutor a fost în munca lor experienţa caricaturiştilor sovietici, a inegalabilelor lor opere. Artiştii noştri au învăţat de la aceştia că ascuţimea imaginii tipice ridică nemăsurat efectul ei combativ şi estetic, că această ascuţire o reclamă însăşi natura artei realiste avînd ca scop dezvăluirea mai deplină a adevărului vieţii.

Mergînd pe acest drum, caricaturiştii noştri au reuşit să facă din expoziţia lor o puternică manifestare a unei arte plastice militante, închinate vieţii şi luptei pentru apărarea păcii.

MIRCEA DEAC

★

FLOAREA INĂLŢIMILOR

Eram doi ţînci desculţi, cu ochii mari şi părul mătăsos, crescut peste urechi. Purtam cămăşuţe lungi din pînză groasă de un deget, care ne zgîria pielea. Seara, după ce ne întorceam cu oile de pe coastă, tu săreai gardul în grădina noastră şi mă strigai. (Taică-meu te-a rugat cu frumosul să nu mai calci gardul, că se dărîmă, dar tu n-ai ţinut seamă şi te-ai ales cu urechile roşii). Ne aşezam sub cireşul bătrîn, cojit, uscat pe jumătate şi vărsam lacrimi de necaz că noi n-aveam pălărie cu pană de păun şi izmene cu ciucuri, cum văzuserăm la alţii... Într-o toamnă, taică-meu a tăiat cireşul şi l-a crăpat cu securea... Dar noi tot ne întîlneam la marginea văii. Stăteam pe mal, cu picioarele-n apă, zvîrleam pietricele şi ne gîndeam că peste vreo cîţiva ani vom avea şi pălărie şi izmene cu ciucuri, vom intra în horă şi vom avea şi mîndruţe. Atît gîndeam şi atît pricepeam din viaţă. Dar într-o zi învăţătorul ne-a spus că suim muntele şi o să culegem floarea reginei. Am luat muntele pieptiş, gîfîind, cu picioarele zdrelite. Vroiam să atingem culmile semeţe, împodobite cu floarea rară. Am uitat pălăria şi horele şi toate, şi întindeam mîinile spre înălţimi. Către seară ne-am oprit într-o poiană şi învăţătorul ne-a arătat nişte flori pirpirii, împrăştiate pe pajişte. Am alergat zăpăciţi de ici-colo, ne-am împiedicat în cămăşuţe, dar pînă la urmă am strîns fiecare cîte un buchet. Apoi am coborît şi noaptea tîrziu am ajuns acasă. Ne-am înţeles să punem florile într-o carte şi cartea s-o ascundem, ca numai noi să ştim de ea... Aşa am făcut. În fiecare zi priveam florile — de care se lega prima noastră izbîndă — şi ne simţeam mîndri, cutezători... Au trecut doi ani şi într-o zi am luat cîte o floare s-o ducem în dar învăţătorului care împlinea cincizeci de ani. Eu n-am să uit ziua aceea. Învăţătorul stînjenit, vinovat — a privit florile îndelung, apoi ne-a zis: astea sînt nişte flori oarecari... Floarea aceea e altfel... creşte sus, sus de tot... Nu v-am dus atunci s-o culegeţi, pentrucă eraţi mici, obosiţi şi cine ştie... Tu ai zîmbit resemnat şi mi-ai şoptit: dă-l dracului de bătrîn, hai să mergem acasă... Eu am sfărîmat floarea pirpirie în palme şi în clipa aceea mi-am dat seama că urăsc.

...Niciodată n-am să-mi iert învăţătorul pentru că ne-a minţit, ne-a dus pînă la jumătatea drumului, ne-a cruţat. Am pornit să culegem floarea înălţimilor şi ne-am întors cu buruieni care cresc pe marginea fiecărui şanţ. Am uitat măruntele visuri şi-am îndrăgit pe cel mai de seamă: fiecare clipă să fie zbor spre înalt, spre frumos... Floarea înălţimilor — amintirea scumpă a copilăriei — a devenit un simbol...

Peste alţi doi ani am plecat la şcoală mai departe. Taică-tău a vîndut pînă şi carul şi văcuţele ca să te ţină în şcoală, să înveţi. N-ai ţinut seamă de truda şi dorinţa lui... „Dă-o dracului de învăţătură", ai zis într-o zi. Ai schimbat vreo patru meserii la rînd. Nici o meserie nu-ţi place, totul te oboseşte... Nu ştii ce vrei şi nu te întrebi pentru ce trăieşti.

Deseori ne întîlnim. Zîmbeşti trist, împovărat şi repeţi şi repeţi cu duioşie: „şi anii trec, copiii cresc şi noi îmbătrînim..." Mi se pare că tu nu eşti decît ecoul bătrînului învăţător. Şi lui îi plăcea versul acesta, doar el îi rămăsese în minte... Aş vrea să-ţi spun că ieri am primit o telegramă: „Învăţătorul C. mort, Vino dacă poţi". Am privit telegrama îndelung şi m-am întrebat: pentru ce a trăit acest om? Am stat ani la rînd în apropierea lui şi numai un singur lucru mi-a rămas în minte despre el: că am pornit odată să culegem floarea reginei şi ne-am întors cu buruieni... Altceva, ce a făcut? Şi-a tras zilele de azi pe mîine, fără gînduri, fără o ţintă în viaţă. A dorit să-şi cumpere porci şi găini şi haine... Şi-a cumpărat de toate... A dorit să-şi ridice o căsuţă, a lui... Şi-a ridicat... După aceea a dorit să iasă la pensie... A ieşit la pensie, s-a îngrijit de găini şi de raţe şi acum cîteva zile a murit. Nu m-am dus la înmormîntare. De fapt, învăţătorul C murise de mult. Poate că ultimele lui cuvinte au fost: şi anii trec, copiii cresc şi noi îmbătrînim... Aud ecoul acestor cuvinte de cîte ori te întîlnesc. Mă despart de tine cu un sentiment de revoltă. Mi se pare că însăşi viaţa ta este într-un fel, ecoul vieţii lui C. Nu zîmbi dispreţuitor, nu zice nu — pentru că ştii bine — nu există decît două feluri de a trăi: a putrezi şi a arde!

Tu ai douăzeci şi cinci de ani, ai nevastă şi copil şi un apartament bun. Munca te oboseşte, nevasta te cicăleşte, copilul e neascultător. Te simţi copleşit.

În loc să urci culmile, abia urci treptele celor cîteva etaje... Acum trei ani erai slab ca un ţîr şi preocuparea ta de seamă era să te îngraşi. Acum eşti prea gras şi toată ziua alergi la doctori să slăbeşti. O lună de zile mi-ai spus mereu c-ai vrea să-ţi cumperi un aragaz cu patru ochiuri.. Credeai că aragazul odată cumpărat te va mulţumi... Acuma nici nu te mai uiţi la el... Ai fost de curînd la mine şi ai văzut aparatul de radio. Ai exclamat: o, de-aş avea şi eu unul aşa, aş fi fericit! Strîngi bani să-ţi cumperi. Jur cu mîna pe inimă: chiar dacă ai avea o mie de asemenea aparate tot nu vei fi fericit! Să ne înţelegem, dragul meu: nu sînt împotriva aragazelor şi nici a aparatelor de radio purtînd cea mai aleasă marcă. Dimpotrivă... Dar vreau să înţelegi un lucru: toate acestea chiar dacă ar fi din aur nu sînt în stare să-ţi aducă fericirea... Trebuie să ştii că numai lupta pentru o cauză mare poate naşte o fericire adevărată, care să înalţe viaţa unui om... Numai în măsura în care noi vom dărui toate eforturile noastre cauzei partidului, celor mulţi, vom dobîndi fericirea. Dar tu, tu ce faci?

Îţi scriu într-un moment în care sînt cutremurat de un fapt pe care l-am aflat abia azi dimineaţă, de la un prieten bun. Mi-a spus prietenul că George Enescu a murit paralizat... În urmă cu ani, pentru a evita efectele dezastruoase ale paraliziei, doctorii i-au propus să-şi încorseteze corpul, în sfîrşit, să ia o seamă de măsuri... Enescu n-a primit. Nu, pentru că toate acestea l-ar fi stînjenit... n-ar mai fi putut să cînte atît de dumnezeieşte la vioară, să dirijeze... Ultimele fărîme de putere şi ultimele clipe ale vieţii le-a dăruit nestingherit, nemijlocit — artei, oamenilor, lumii întregi. Eu nu mă simt în stare să mai adaug un cuvînt despre aceasta, ci doar te întreb: ţie nu ţi-e ruşine cum trăieşti?

Tu spui: eu nu sînt geniu, n-am talente, ce mai vreţi? Trăiesc şi eu cum pot. Spui prostii, în dosul cărora vrei să ascunzi platitudinea vieţii în care te bălăceşti, preocupările mărunte, necazurile mici şi bucuriile tot mici. Aminteşte-ţi de Pavca Corceaghin care spunea, la capătul unei vieţi eroice, că trebuie să trăieşti în aşa fel încît la sfîrşit să nu regreţi că a trecut măcar o singură clipă în zadar... să poţi spune cu cugetul împăcat: am dăruit totul cauzei celor mulţi — comunismului. Oare pentru a împlini acest ideal e nevoie să fii un geniu? Nu-ţi dai seama că te furişezi, cauţi scuze pentru felul tău greşit de a trăi? Dar nimeni nu te ascultă, dar nimeni nu te crede, nu te iartă. Odată şi odată poate îţi vei da şi tu seama — şi cu siguranţă te vei judeca aspru, cel mai aspru. Deschide ochii şi judecă-te astăzi, pînă nu e prea tîrziu, ca durerea să nu fie prea mare. Vreau să-ţi povestesc o simplă întîmplare la care să te gîndeşti. Sînt vecin cu un om trecut de patruzeci de ani, funcţionar cinstit — care n-a cerut nimic de la viaţă şi nici de dat n-a dat aproape nimic. De două săptămîni în cartierul nostru s-a mutat un violonist. În fiecare seară cîntă fermecător, cîteodată şi două ceasuri în şir. Vecinul meu stă rezemat pe fereastră şi ascultă, înfiorat. Eri după amiază vecinul meu a împrumutat de la cineva o vioară... Era copleşit de emoţie...

Şi-a potrivit vioara, a prins arcuşul... I se părea că va cînta ceva înălţător, cum nimeni n-a mai cîntat... A tras odată cu arcuşul. Vioara a chiţcăit ca un şoarece opărit... Încă odată, şi încă... În mîinile lui, vioara scotea sunete stridente, hîrîituri... A căzut, moleşit. Azi dimineaţă a încercat din nou... Odată, şi încă odată. Nu ştiu de ce, dar am convingerea că nu va lăsa vioara din mîini, pînă cînd nu îşi va împlini visul. Păcat că asta se întîmplă aşa de tîrziu...

Cred, dragul meu, că viaţa noastră trebuie să sune ca o vioară — şi astăzi numai de noi depinde aceasta. Pentru asta, repet, nu este nevoie să fii geniu. Pentru asta trebuie să ai un ţel în viaţă şi în fiecare clipă să lupţi pentru el. I-adevărat, anii trec, copiii cresc, dar noi n-avem dreptul să îmbătrînim. Ţi-amintesc de Scipaciov: „avem la treizeci tîmpla ninsă, dar tineri sîntem la şaizeci!"

Te-am auzit odată vorbind tinerilor, celor de-o seamă cu tine... Spuneai că fiecare dintre noi este un ostaş al partidului... că trebuie să muncim, să ducem la îndeplinire fiecare sarcină încredinţată de partid... Da, ai spus un mare adevăr, dar după aceea te-ai dus acasă, te-ai trîntit în fotoliu moleşit şi ai îngînat: „şi anii trec, copiii cresc şi noi îmbătrînim"...

Spui vorbe mari învăţate pe de rost şi trăieşti mărunt ca cel din urmă om. Munca te oboseşte... te plictiseşte, nevasta te cicăleşte... Cîteodată, speriat de monotonia în care te zbaţi, de preocupările mărunte, spui: n-avea nici o teamă — dacă eu vreau să fac ceva, să izbutesc, apoi aşa va fi. Da? Eu aş vrea să-ţi amintesc zilele de concediu din anul trecut. Stăteai toată ziua în club şi jucai şah. La început credeai că n-ai adversari. Dar zece oameni la rînd te-au învins. N-ai mai vrut să joci cu ei. Ai căutat un adversar slab pe care să-l învingi cu uşurinţă. L-ai găsit în persoana unui băieţandru de vreo cincisprezece ani. Ai cîştigat douăzeci de partide la rînd. Erai mîndru. Dar într-o sîmbătă seară băieţandrul ţi-a luat cinci partide, a doua zi zece, iar a treia zi l-ai ocolit... ruşinat. Dragul meu, nu te mai amăgi cu gîndul că indiferent de ce faci şi de cum trăieşti azi — într-o bună zi vei reuşi să realizezi lucruri mari, extraordinare. Lucrurile mari nu vin din senin. Ele se cer cucerite după bătălii îndelungi, înverşunate, bătălii de fiecare zi, în toate problemele vieţii. Joci şah? Trebuie să lupţi, pentru a cîştiga, să nu te laşi! Trebuie să ajungi într-un loc la o anume oră? Fă tot ce ştii şi-ţi stă în putinţă să ajungi! Ai primit o sarcină de organizaţie? Să nu ai linişte pînă n-o îndeplineşti. Partidul nu cere de la noi fapte extraordinare, în ocazii festive. Partidul vrea ca fiecare clipă a vieţii noastre să fie dăruită cauzei, intens. Şi dacă vom îndeplini aceasta — atunci se va spune despre noi nu c-am făcut fapte mari, ci că am avut o viaţă mare, eroică. Ţi-o aminteşti pe Iulia? Era cu vreo zece ani mai mare decît noi. De la ea am aflat de U.T.C. Mai întîi Iulia a primit sarcina să lipească „fluturaşi", apoi să împartă manifeste printre ucenici, apoi să transporte manifeste în alte oraşe... Din noiembrie 1941 n-am mai văzut-o. Ştii ce a făcut în acest timp? Cinci luni a stat într-o pivniţă ajutînd la tipărirea unui ziar... N-avea voie să iasă — ca să nu fie descoperită tipografia — şi n-a ieşit. După cinci luni au prins-o. Iulia trebuia să nască, peste vreo două luni. Au schingiuit-o în fel şi chip — i-au omorît copilul... Iulia n-a vorbit. Au omorît-o şi pe ea... Dar Iulia n-a vorbit...

Nu te cutremuri?

Îţi scriu pentru că odată, în urmă cu ani, am visat împreună la floarea înălţimilor. Te chem în numele primului vis cutezător care a răsărit în viaţa noastră, să te smulgi din lîncezeală şi să vii alături de cei care urcă. Îţi scriu, pentrucă acum un ceas s-a petrecut un fapt care m-a zguduit. Cunosc o fată. O cheamă Mărioara şi are doisprezece ani. A copilărit într-un sat din Ardeal. În toamnă părinţii ei au murit şi ea a venit în Bucureşti, la o mătuşă... Dimineaţa merge la şcoală, după amiaza îngrijeşte un copilaş de vreo trei anişori. Astăzi pe la trei îi citea copilaşului din Topîrceanu... „Lungă, slută şi zăludă" „Botezînd natura udă". La cinci s-a dus singură la cinema. A văzut „Copiii din Hiroşima". S-a întors acasă plîngînd, speriată. Mi-a spus doar atît: am văzut întîi oraşul acela... frumos... apoi un ceas... şi cînd ceasul arăta opt şi... vai, vai! n-a mai rămas nimic... a venit bomba şi gata... Îţi aminteşti filmul? Ceasul acela... opt şi cinci... şi zece... opt şi... Apoi, în locul unde stătuse un om, rămîne o pată, o umbră... Mărioara a urcat scările, îngrozită. În toată casa nu mai era nimeni. Fata simţea că se înăbuşă. Vroia să vorbească, să ceară ajutor. S-a apropiat de aparatul de radio, vroia să-l deschidă, să audă vocea unui om, să nu fie singură... Nu mai deschisese niciodată aparatul. A învîrtit butonul cu teamă... În clipa aceea în cameră au năvălit acordurile unei muzici zguduitoare. Mărioara a ascultat o vreme înfiorată apoi i s-a părut că melodia nu mai încape în cameră, dărîmă pereţii. A deschis ferestrele... Pînă departe pluteau acordurile Simfoniei a V-a a lui Beethoven. Fata stătea la fereastră, fermecată, răscolită, gata să-şi ia zborul spre înalt...

Dragul meu, îţi scriu în numele acestei fete de doisprezece ani care vrea ca la ora opt şi douăsprezece minute copiii de pe toată suprafaţa pămîntului să stea în bănci, liniştiţi, să asculte lecţia... Ţine minte: în ziua de 6 august 1945, orele opt şi douăsprezece minute, la Hiroşima a explodat prima bombă atomică. Îţi scriu în numele tuturor acelora care vor ca într-o zi de 6 august — dintr-un an ce va veni, la orele opt şi douăsprezece minute pe toate posturile de radio din lume să se transmită Simfonia a V-a... Va fi clipa triumfului deplin al vieţii. Toate aparatele de radio vor fi deschise. Toate ferestrele caselor vor fi deschise... Peste tot globul vor pluti acordurile muzicii biruitoare... Aş vrea să le asculţi cu fruntea sus!

NICOLAE ŢIC

Pe un drum sigur

Lucrul de-abia începuse. Ion Ştefănescu aruncă cît colo pensula şi se îndreptă spre uşă. Avea iar chef de plimbare.

— De ce nu lucrezi ? Iar n-ai să-ţi îndeplineşti norma, îl mustră maistrul.

— În nici un caz n-ai să lucrezi dumneata în locul meu, răspunse obraznic Ion şi plecă.

Şi în acea zi, norma n-a fost îndeplinită. A doua zi acest lucru se repetă...

Despre lipsa de conştiinciozitate în muncă a lui Ştefănescu, despre atitudinea lui necuviincioasă faţă de vîrstnici au discutat de mai multe ori utemiştii din secţia vopsitorie. Ştefănescu se arătase însă refractar la criticile aduse. Atitudinea lui continua să fie aproape aceeaşi...

— Acum cîtva timp, ţi-am povestit despre un tovarăş din secţia în care lucrez — i se adresă într-o zi Ion Gr. Ion, membru în comitet, secretarului organizaţiei de bază U.T.M. Ştefănescu continuă să-şi piardă mult timp din producţie, lucrează tot sub normă. Atitudinea lui lasă de dorit. Ar fi bine să discutăm cu el într-o şedinţă de comitet...

Membrii comitetului l-au criticat aspru pe Ştefănescu şi pe bună dreptate. Ion Gr. Ion a vorbit despre timpul pe care-l pierde Ştefănescu într-o zi şi cît păgubeşte fabrica şi el personal.

— Ce s-ar întîmpla dacă toţi ar lucra ca tine ? îi spuse el. Şi comitetul U. T. M. a discutat cu exigenţă dar şi cu căldură tovărăşească atitudinea lui Ştefănescu, comportarea sa necuviincioasă, arătîndu-i că nu-i demn de un utemist ceea ce face el, sfătuindu-l să se debaraseze de asemenea apucături.

Tînărul s-a ruşinat la auzul criticilor îndreptăţite ale tovarăşilor şi s-a angajat că se va îndrepta.

Discuţiile membrilor din comitet au continuat mult după plecarea lui Ştefănescu. Problema aceasta îi frămînta mult. Asemenea cazuri mai sînt în fabrică. Ce e de făcut ? s-au întrebat membrii comitetului. Una din măsurile hotărîte atunci a fost aceea ca fiecare membru din comitet să se ocupe îndeaproape de asemenea tineri, să discute cu ei, să-i convingă că comportarea lor nu-i sănătoasă şi să-i ajute să se îndrepte. Comitetul a hotărît tot atunci ca de Ştefănescu să se ocupe îndeaproape tov. Ion Gr. Ion.

★

La fabrica „Metalurgica" din Piteşti a existat cîndva o echipă artistică. Din vina vechiului comitet U. T. M. ea s-a desfiinţat. Dezinteresul faţă de activitatea culturală i-a mîhnit pe cei aproape 100 de tineri din fabrică. La adunarea de alegeri ei au criticat cu asprime nepăsarea vechiului comitet U. T. M. în această privinţă. În noul comitet ales, munca culturală a fost încredinţată tovarăşei Vasilica Vîlcu.

Proaspătă absolventă a unei şcoli profesionale, Vasilica nu prea se descurca în munca încredinţată. Dar parcă numai Vasilica ! În comitet, majoritatea erau cadre noi alese. „Numai simplul fapt al alegerii nu face din utemist un conducător experimentat — i-a spus cîndva secretarul organizaţiei de partid, tovarăşului Rădulescu Constantin, secretarul comitetului organizaţiei U. T. M. Din prima zi trebuie să-i arătăm cum să-şi organizeze mai bine munca, să-l prevenim de greutăţile ce-l aşteaptă, să-i împărtăşim din experienţa proprie".

Şi secretarul comitetului U.T.M. a stat de vorbă cu fiecare membru al comitetului în parte. Totuşi munca culturală nu începuse să se învioreze. Vasilica trebuia ajutată şi practic. Împreună s-au apucat de organizarea unei brigăzi artistice de agitaţie. Şi nu după mult timp brigada artistică de agitaţie şi-a început repetiţiile.

De ţepii brigăzii se feresc mulţi muncitori din fabrică. În centrul atenţiei activităţii ei stă lupta împotriva leneşilor, indisciplinaţilor, birocraţilor.

Toma Stănescu şi Potecea Gheorghe din secţia turnătorie, rebutau, pînă nu de mult, multe piese. Un punct din programul brigăzii prezentat în luna martie a fost şi ilustrarea cauzelor care fac ca cei doi tineri să dea rebuturi. Acum sînt rare cazurile cînd Stănescu şi Potecea mai dau vreun rebut.

Nimic nu se obţine uşor. Uneori trebuiesc înlăturate zeci de piedici, dar în schimb ce şcoală minunată constituie aceasta pentru membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. şi cît de mare e bucuria, cînd munca e totuşi îndeplinită. Aşa s-a întîmplat şi cu Vasilica.

Echipa de dansuri într-un timp se descompletase, repetiţiile nu se mai făceau. S-a necăjit aprig Vasilica, se apropia ziua de 1 Mai şi ei nu erau pregătiţi.

— Tovarăşe secretar, pentru echipa de dansuri îmi mai trebuiesc doi băieţi. Am stat eu de vorbă cu unii dintre ei dar n-am reuşit să-i conving să danseze. Dacă ar fi vorba de fete mi-ar fi mai uşor... sprijină-mă te rog în recrutarea lor — i s-a adresat Vasilica, tovarăşului Rădulescu.

Şi secretarul a stat de vorbă cu băieţii, şi azi şi mîine. Unii au refuzat la început. Perseverenţa secretarului a învins însă. Acum Ion Niţu şi Ilie Glouţ care refuzaseră la început, sînt dansatori de frunte în echipă.

★

Încă de la început, cînd de-abia fusese ales noul comitet, pe secretar îl preocupa mult felul cum îşi îndeplinesc sarcinile membrii comitetului. Aproape zilnic secretarul organizaţiei de bază discuta cu fiecare membru din comitet despre această problemă. Energic, comunicativ, plin de înflăcărare, tovarăşul Rădulescu îi însufleţeşte mereu pe membrii comitetului care încă nu s-au obişnuit cu noua muncă.

Nu de mult, comitetul organizaţiei U.T.M. s-a întrunit pentru a analiza felul cum s-a îndeplinit planul de muncă şi cum a muncit fiecare în parte. Cîte probleme nu s-au pus în faţa organizaţiei în perioada aceasta ! Multe dintre ele au fost rezolvate cu ajutorul colectivului şi acest lucru îi bucura pe toţi. Acum fiecare membru din comitet îşi reaminteşte frînturi din activitatea utemiştilor.

Cînd Tudor Ştefan de la secţia strungărie, schimbul de noapte, în loc să lucreze s-a culcat, comitetul a şi fost sezisat. Putea oare utemistul Voicu D. Voicu să treacă nepăsător peste acest fapt? Ce făcuse Tudor în timpul zilei ? Hoinărise, nu se gîndise că trebuie să lucreze în schimbul de noapte. Radu Ţurlete, adjunct cu problemele organizatorice a discutat despre acest lucru cu ceilalţi membri ai comitetului. Ei au hotărît să i se facă o caricatură la gazeta de perete. A doua zi, nu numai muncitorii de la strungărie, dar majoritatea muncitorilor din fabrică au aflat despre fapta lui Tudor Ştefan. De atunci Tudor Ştefan n-a mai greşit.

Se apropie preschimbarea documentelor de organizaţie. Majoritatea utemiştilor şi-au intensificat străduinţele în muncă. Pe utemistul Ion Militaru îl frămîntă mult gîndul cum să-şi organizeze mai bine munca încît să realizeze în cinstea acestui eveniment mai mult ca pînă atunci. Şi Militaru a reuşit. El îşi depăşeşte zilnic norma de producţie, iar calitatea produselor sale se îmbunătăţeşte necontenit.

Şi cîte asemenea fapte nu le trec prin faţă membrilor din comitetul organizaţiei U.T.M. atunci cînd analizează îndeplinirea planului de muncă.

Florea Gheorghe e organizator de grupă U.T.M. la secţia lăcătuşerie. Autoritatea sa în faţa utemiştilor din grupă e recunoscută. Cum şi-a căpătat-o ?

Într-un timp, tînărului Dinu Ion, secţia strungărie nu-i dădea la timp piesele necesare. Împreună cu maistrul secţiei, tovarăşul Petre Georgescu, organizatorul de grupă U.T.M. a rezolvat această problemă.

„De ce nu vin ziarele la timp? Iată o problemă care trebuie neapărat s-o rezolv. Dar poate distribuirea ziarelor nu întîrzie numai în grupa noastră, a gîndit organizatorul de grupă U.T.M. Trebuie să atrag atenţia neapărat comitetului". Şi Ionescu Alexandru, adjunct cu educaţia politică, împreună cu secretarul organizaţiei U. T. M., sezisaţi fiind de tovarăşul Florea, au constatat cauzele întîrzierii şi au luat măsuri.

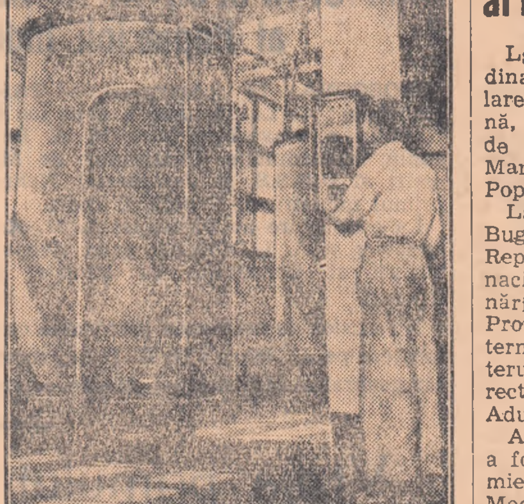
În ochii utemiştilor, prestigiul organizatorilor de grupă, al comitetului de U.T.M. a crescut. De aceea tinerii se adresează cu toată încrederea tovarăşilor pe care i-au ales să-i conducă. Şi cu toate că Rădulescu Constantin, secretarul lor, ca membru al comitetului orăşenesc U.T.M. mai răspunde şi de activitatea a încă trei organizaţii de bază U.T.M. el îşi găseşte totuşi timp să rezolve cu ajutorul colectivului şi diverse probleme ridicate de tineri.

★

Discutarea în colectiv a problemelor ce se ridică în activitatea organizaţiei, atenţia deosebită pentru orice critică şi propunere făcută de tineri, întărirea răspunderii personale a fiecărui membru al colectivului pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate, iată doar cîteva din „secretele" succeselor obţinute de organizaţia de bază U.T.M. de la fabrica „Metalurgica" din Piteşti.

Din zi în zi, membrii noului comitet al organizaţiei de bază îşi îmbunătăţesc metodele de muncă. Fără prea multe şedinţe, fără discuţii lungi, ei rezolvă în mod operativ problemele ridicate în munca organizaţiei de bază. Fiecare membru din comitet are o mulţumire sufletească, văzînd rezultatele reale ale activităţii lor. Chiar dacă aceste succese nu sînt încă prea mari, cu fiecare zi însă ele vor spori, fiindcă drumul pe care merg ei e drumul cel bun.

L. SIMIONESCU

Mecanizarea procesului de producţie este unul din factorii care contribuie la creşterea productivităţii muncii.

În secţia de rafinărie a fabricii de ulei „Argus" din Constanţa, munca este complect mecanizată. Acum prin simpla apăsare pe automat se pun în mişcare răcitoarele. În acest fel uleiurile vegetale se răcesc la un vid înaintat.

În fotografie : Într-o frîntură de secundă rafinorul Alexe Voinea a pus în mişcare răcitoarele.

Foto : Agerpres

Informaţii

Vineri dimineaţa au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Paris, membrii delegaţiei Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care vor participa ca invitaţi la lucrările celui de al 30-lea Congres al Confederaţiei Generale a Muncii din Franţa — C.G.T.

Din delegaţie fac parte tovarăşii Stelian Moraru, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. şi Ţicu Simion, redactor la ziarul „Munca".

Pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost conduşi de tovarăşii Liuba Chişinevschi şi Mircea Gherman, secretari ai Consiliului Central al Sindicatelor şi de numeroşi activişti sindicali.

★

Ministerul Culturii, Ministerul Forţelor Armate ale R.P.R. şi comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei anunţă rezultatul concursului „Monumentul ostaşului romîn căzut în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist".

Juriul concursului a acordat următoarele premii şi menţiuni :

Premiul II (în valoare de 25.000 lei). 1. Zoe Băicoianu, sculptor, Florin Simionescu, arhitect, Teonic Săvulescu, arhitect, 2 Ion Dămăceanu, sculptor, Marius Butunoiu, sculptor, Dinu Antonescu, arhitect, Nicolae Niculin, arhitect, Vasile Barabaş, colaborator.

Premiul III (în valoare de 15.000 lei). 1 T. N. Ionescu, sculptor, 2. Iulia Oniţă, sculptor.

Au fost acordate de asemenea 10 menţiuni în valoare de 8000 lei fiecare.

Pentru răspîndirea cărţii

La Ministerul Culturii au început vineri dimineaţa lucrările consfătuirii cu activişti ai secţiilor culturale ale sfaturilor populare regionale şi directorii bibliotecilor regionale din întreaga ţară. Această consfătuire are drept scop îmbunătăţirea muncii de răspîndire a cărţii în rîndurile oamenilor muncii de la sate şi stabilirea sarcinilor ce revin bibliotecilor în vederea sprijinirii bunei desfăşurări a concursului „Iubiţi cartea", iniţiat de C.C. al U.T.M. în colaborare cu Ministerul Culturii, Ministerul Învăţămîntului şi Consiliul Central al Sindicatelor.

În prima zi a consfătuirii directorii bibliotecilor regionale din regiunile Iaşi, Timişoara şi Regiunea Autonomă Maghiară au prezentat informări în legătură cu desfăşurarea muncii cu cartea în sprijinul agriculturii. Au avut apoi loc discuţii pe marginea informărilor prezentate.

Consfătuirea continuă în ziua de 11 iunie, cînd se vor discuta sarcinile bibliotecilor regionale, raionale şi săteşti în legătură cu concursul „Iubiţi cartea".

(Agerpres)

Ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Polone în R.P.R. a prezentat scrisorile de acreditare

La 10 iunie a. c., ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Polone în Republica Populară Romînă, Jan Izydorczyk a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, dr. Petru Groza.

La solemnitate au participat : Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Dionisie Ionescu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Aurel Mălnăşan, director în Ministerul Afacerilor Externe şi Ion Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Ambasadorul Republicii Populare Polone a fost însoţit de : al 2-lea secretar Kazimierz Janiszewski, ataşaţii de presă Leon Modrzejewski, ataşatul Czeslaw Krawiecki şi Jan Perkowski şi de ataşatul comercial adjunct Tadeusz Olewniczak.

Prezentînd scrisorile de acreditare, ambasadorul Republicii Populare Polone, după ce a arătat că între Republica Populară Polonă şi Republica Populară Romînă există o strînsă colaborare în toate domeniile, bazată pe adînci relaţii frăţeşti şi de prietenie, care se întăresc şi se adîncesc mereu pe baza ideilor comune care conduc popoarele celor două ţări spre un viitor mai bun, a spus :

„Poporul polonez urmăreşte cu o adîncă simpatie dezvoltarea Republicii Populare Romîne, care ducînd o muncă creatoare şi paşnică pentru binele şi fericirea poporului său, întărind colaborarea cu poporul polonez şi toate popoarele lagărului păcii şi socialismului, în fruntea cărora stă Marea Uniune Sovietică — reprezintă un factor important în lupta pentru destinderea internaţională, pentru securitatea colectivă în Europa, pentru întărirea păcii.

O expresie a acestor scopuri comune a fost declaraţia comună a reprezentanţilor guvernelor noastre adoptată la Conferinţa de la Moscova a statelor europene, privind asigurarea păcii şi securităţii colective în Europa, precum şi măreţul Tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, încheiat în urma Conferinţei de la Varşovia.

Guvernul pe care am onoarea să-l reprezint şi poporul polonez sînt gata să îndeplinească cu onoare îndatoririle care decurg pentru noi din hotărîrile Conferinţei de la Varşovia".

În răspunsul său, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tovarăşul dr. Petru Groza, a spus :

„Sînt bucuros să salut în persoana dv. pe reprezentantul Republicii Populare Polone în Republica Populară Romînă.

Poporul romîn şi poporul polonez sînt legate prin vechi relaţii de prietenie care în urma eliberării ţărilor noastre de către invincibila Armată Sovietică se întăresc continuu în lupta comună pentru construirea unei vieţi noi şi fericite în patriile noastre libere.

Între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Polonă s-au statornicit relaţii de prietenie şi colaborare frăţească în domeniul politic, economic şi cultural. Aceste relaţii noi contribuie la întărirea statelor noastre, la realizarea succeselor pe care poporul romîn şi poporul polonez le obţin în construirea socialismului, la lupta pentru apărarea păcii în fruntea căreia se află marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Poporul romîn urmăreşte cu multă dragoste marile succese pe care poporul frate polonez le obţine în construcţia socialistă, în întărirea regimului democrat-popular în Republica Populară Polonă. El se bucură din toată inima de victoriile harnicului popor polonez ca de propriile sale succese.

Republica Populară Romînă şi Republica Populară Polonă duc o politică consecventă de apărare a independenţei şi suveranităţii lor naţionale, de întărire a colaborării între popoare. O expresie vie a acestei politici o constituie participarea ţărilor noastre la încheierea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală de la Varşovia. Ratificarea acestui important document internaţional exprimă hotărîrea guvernelor şi popoarelor noastre de a duce la îndeplinire toate obligaţiile ce decurg din el".

Tovarăşul dr. Petru Groza a asigurat apoi pe ambasadorul Republicii Populare Polone de sprijinul deplin al Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi al Guvernului Republicii Populare Romîne pentru ducerea la îndeplinire a înaltei misiuni ce i-a fost încredinţată.

(Agerpres)

Plantarea de vară a cartofilor

Consfătuiri ale unor cultivatori

ORADEA (de la corespondentul nostru). — În această perioadă au loc în regiunea Oradea consfătuiri interraionale pe tema : „Plantarea de vară a cartofilor". O asemenea consfătuire a fost organizată la sediul gospodăriei agricole de stat Oradea, la care au participat preşedinţii şi brigadierii din gospodăriile agricole colective, ingineri agronomi şi tehnicieni agronomi, fruntaşii recoltelor bogate din raioanele Oradea şi Aleşd, precum şi reprezentaţi ai organelor regionale şi raionale de partid şi de stat.

Tovarăşul P. Baciu — inginer la Direcţia Agricolă Regională Oradea — a oglindit în referatul său rezultatele obţinute în această privinţă. Plantarea de vară a cartofului introdusă în regiunea noastră pentru prima dată în anul 1953 — sub formă experimentală — deşi în multe cazuri nu au fost respectate în întregime regulile indicate, a dat rezultate superioare faţă de recoltele obişnuite de cartofi. În acel an, gospodăria agricolă colectivă din Vaida a recoltat de pe un hectar pe care s-a făcut plantarea de vară a cartofilor 12.986 kg. iar colectiviştii din Borş tot de pe un hectar au recoltat 12.500 kg. cartofi.

Însuşindu-şi o oarecare experienţă în plantarea de vară a cartofilor şi aplicînd cu mai mult simţ de răspundere regulile agrotehnice, în anul 1954 recolta colectiviştilor din Vaida a crescut de la 12.986 kg. cartofi cît era în 1953 la 20.500 kg. cartofi la hectar.

Tovarăşul inginer Berindei — din partea Institutului de cercetări agronomice din Bucureşti, a prezentat la această consfătuire un amplu referat asupra posibilităţilor existente în regiunea Oradea în problema ridicării producţiei de cartofi.

Consfătuirea a fost deosebit de fructuoasă. Ea a stabilit o serie de măsuri concrete în vederea extinderii suprafeţelor cultivate cu cartofi de vară, precum şi măsuri în vederea îmbunătăţirii în următorii ani a soiurilor de cartofi de sămînţă. Interesul participanţilor la consfătuirea pentru obţinerea unor recolte mari de cartofi este dovedit şi prin nenumăratele întrebări ce au fost puse de participanţi. Tot în consfătuire, gospodăriile agricole colective din Roşiori şi Vaida, cît şi gospodăriile agricole de stat Oradea şi Sălard s-au angajat ca în acest an să introducă cultura dublă de cartofi pe suprafeţe irigate.

★

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). — În Sîngeorgiu de Mureş, a avut loc zilele trecute o consfătuire privind sporirea producţiei de cartofi la hectar.

Inginerul Luca Alexandru, cercetător principal de la I.C.A.R.-Cluj, a prezentat la consfătuire un referat cu privire la plantarea de vară a cartofilor. Printre altele el a arătat că producţia de cartofi poate să scadă din cauza degenerării cartofilor şi neaplicării corespunzătoare a agrotehnicii. Pentru înlăturarea acestui neajuns, a arătat în continuare, este necesară plantarea de vară a cartofilor.

Pentru plantarea de vară a cartofilor, inginerul Luca Alexandru a arătat că trebuiesc aleşi cartofi de mărime mijlocie care în prealabil se tratează cu soluţii de formalină 0.5 la sută. După iarovizare, cartofii se plantează pe locul dinainte pregătit care a fost bine îngrăşat cu bălegar de grajd şi superfosfat, încă din toamnă. Plantarea se poate face în rînduri obişnuite, în cuiburi aşezate în pătrat sau cu maşina S.K. 2. Prăşitul cartofilor este bine să se facă oridecîteori este nevoie.

Vorbitorul a arătat cum trebuiesc păstraţi cartofii şi cum pot fi obţinute două culturi de cartofi pe an.

La discuţii, au luat cuvîntul numeroşi colectivişti, întovărăşiţi, ţărani muncitori şi ingineri, contribuind la stabilirea soiului de cartofi specific fiecărui raion, arătînd totodată şi metodele de lucru care duc la sporirea producţiei de cartofi.

Ministrul R. P. R. la Buenos Aires a prezentat scrisorile de acreditare

În ziua de 7 iunie a.c. tov. Barbu Zaharescu, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. la Buenos Aires, a prezentat scrisorile sale de acreditare preşedintelui Republicii Argentina, Juan Peron. (Agerpres)

Sesiunea Comisiei permanente de colaborare tehnico-ştiinţifică între R. P. R. şi R. D. Germană

La începutul lunii iunie 1955 s-a încheiat şi s-a semnat la Bucureşti Protocolul sesiunii a VI-a a Comisiei permanente de colaborare tehnico-ştiinţifică între Republica Populară Romînă şi Republica Democrată Germană.

Tratativele în cadrul sesiunii au fost însufleţite de dorinţa sinceră a ambelor părţi de a dezvolta şi pe mai departe economia naţională a celor două ţări şi prin aceasta de a lărgi şi a adînci şi mai mult colaborarea multilaterală dintre ţările lagărului păcii.

Republica Democrată Germană va preda Republicii Populare Romîne tehnologii pentru îmbunătăţirea fabricaţiei diferitelor produse ale industriei chimice, construcţiilor de maşini şi ale industriei uşoare. De asemenea, s-au luat hotărîri în baza cărora specialiştii romîni vor putea studia experienţa în producţie şi instalaţiile din Republica Democrată Germană din aceste sectoare precum şi din industria carboniferă.

Republica Populară Romînă va preda Republicii Democrate Germane documentaţii în sectorul industriei chimice, construcţiilor de maşini, ocrotirii sănătăţii şi în agricultură şi silvicultură.

Hotărîrile luate prevăd, printre altele, trimiteri într-o măsură şi mai mare de specialişti în domeniul industriei chimice şi al ocrotirii sănătăţii pentru ca tocmai în aceste sectoare să se dezvolte o colaborare multilaterală.

(Agerpres)

În întîmpinarea Adunării mondiale pentru pace de la Helsinki

De pe tot cuprinsul ţării, sosesc ştiri despre acţiuni organizate de oamenii muncii, în întîmpinarea Adunării mondiale pentru pace de la Helsinki.

În regiunea Piteşti, din iniţiativa comitetului regional de luptă pentru pace în colaborare cu filiala S.R.S.C. au plecat la sate în ultima duminică, aproape 100 de lectori, care au expus în faţa ţăranilor muncitori conferinţe legate de evenimente internaţionale de mare însemnătate ca încheierea tratatului de la Varşovia, semnarea tratatului de stat cu Austria, Adunarea mondială de la Helsinki. La adunările ţinute în comune şi sate au participat peste 30.000 de cetăţeni.

În oraşul Galaţi comitetele de luptă pentru pace în colaborare cu secţia de învăţămînt a sfatului popular au organizat în cadrul serbărilor şcolare de sfîrşit de an manifestări pentru pace care au avut un puternic răsunet. Numeroase serbări s-au deschis cu conferinţe despre Adunarea mondială pentru pace de la Helsinki.

Ecourile Adunării mondiale pentru pace de la Helsinki sînt puternice şi pe întinsul ogoarelor ţării. La staţiunea de maşini şi tractoare din Babadag, regiunea Constanţa, s-a format recent o brigadă a păcii compusă din tractorişti.

Vizionarea filmului maghiar „Primăvara la Budapesta"

Vineri seara, ambasadorul Republicii Populare Ungare la Bucureşti, L. Pataki, a organizat, la sediul Ambasadei, vizionarea filmului maghiar „Primăvara la Budapesta".

Au participat tovarăşii M. Macavei, preşedinte de onoare a Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, M. Roşianu, preşedintele Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, oameni ai culturii şi artei, cinematografişti, reprezentanţi ai presei.

De asemenea, a fost prezentat documentarul artistic în culori „Nunta din Ecser".

Cele două realizări ale cinematografiei maghiare au fost primite cu căldură de către asistenţă.

(Agerpres)

Şahiştii din Moneasa

Dacă ai să vii vreodată în comuna Moneasa din raionul Gurahonţ, vei rămîne foarte încîntat de frumoasa aşezare geografică a comunei, care este astăzi şi staţiune de odihnă.

Dar aici aş vrea să vorbesc de Moneasa şi mai ales de moneseni. Deoarece este o comună de munte, oamenii nu se ocupă numai de agricultură. Cea mai mare parte dintre ei lucrează în pădurile învecinate la fasonat lemne. Nu vin acasă decît odată sau de două ori pe săptămînă. Să nu se creadă însă că dacă oamenii lucrează pe crestele munţilor sînt complect rupţi de celelalte activităţi. Cine vrea să facă o partidă „tare" de şah vine la Moneasa. Monesenilor le place tare mult şahul. Această dragoste faţă de şah n-a venit aşa dintr-odată. A fost nevoie de muncă asiduă, pentru a-i convinge pe moneseni să iubească această frumoasă şi interesantă ramură sportivă.

Mai acum cîţiva ani, nu ştiau decît vreo cîţiva şah. Pe atunci (ca şi acum de fapt) cel mai bun era tovarăşul Balint Ioan, sau „Iani baci" cum îi mai spunem noi, gestionar la cooperativa din comună. De asemenea mai era unul Bogdan Ghila şi secretarul organizaţiei de bază U.T.M. Brad Aurel.

Acum însă ai să găseşti la Moneasa peste 60 de şahişti. Cum s-a ajuns la un asemenea număr e interesant de ştiut.

Mai întîi am căutat să nu jucăm aşa fără să fim văzuţi, cum s-ar zice între patru pereţi. Mi-aduc aminte că astă vară, jucam deseori pe iarbă, mai ales în apropierea locurilor unde se adunau cetăţeni duminica, în apropiere de cămin, de cooperativă etc. Se uita cîte unul şi-mi aduc aminte că mulţi spuneau nedumeriţi : ce dracu o·. înţelege din jocul ăsta ?

— Măi fraţilor, le vorbeam noi, uitaţi-vă ce joc interesant. Stai pe scaun şi judeci. Jocul dezvoltă înţelegerea, face pe om să fie mai atent, să gîndească mai mult şi mai bine.

Apoi cînd vedeau entuziasmul nostru (mai ales al celor care cîştigau) încercau să trăiască şi ei bucuria învingătorului. Şi uite aşa, unul azi, unul mîine, au început să joace şah. Totuşi erau puţini şi mai cu seamă lipseau utemiştii. Cu toate că secretarul organizaţiei U.T.M. nu pierdea prilejul să vorbească de şah mai la fiecare adunare U.T.M., prea mulţi nu se înscriau. Atunci s-au folosit alte metode. Fiecare şahist şi-a luat angajamentul să înveţe şah pe un alt tînăr din comună.

În vara anului trecut, s-a reuşit să se selecţioneze o puternică reprezentativă a satului. A fost invitată la întrecere echipa de şah a elevilor şcolii profesionale aflaţi aici în concediu. A fost un meci greu, pasionant, dar noi am ieşit învingători. Prima victorie a şahiştilor din Moneasa.

Acest prim succes i-a făcut pe oameni să dea mai mare atenţie cunoaşterii şi mai bine a regulilor şi a tehnicii şahului.

Balint baci făcea deseori simultane, unde sfătuia pe cei mai tineri, pe începători, tehnica jocului. Acum utemişti ca Papoi Mihai, Papoi Alexandru, Dragoş Florea, Ferencz Mihai şi mulţi alţii sînt şahişti de temut.

Nu de mult timp, am chemat la întrecere şi pe şahiştii din comuna învecinată Dezna din acelaşi raion. I-am învins. Acum vrem să jucăm cu selecţionata raionului Gurahonţ, care cuprinde şahişti foarte buni. Pentru aceasta noi ne antrenăm cu multă perseverenţă şi cu dorinţa de a învinge.

Corespondent
BAGHINA ARISTICA

TRANSMISIONIŞTII

Soarele care arsese atît de puternic în timpul zilei, cobora spre asfinţit. Ostaşii, sub mîngîierea ultimelor raze, se simţeau obosiţi. În spatele cabinelor, semnalizatorii erau la posturile lor.

Către seară, transmisioniştii ajunseră într-un sat la poalele unui munte. Coloana se opri, iar zgomotul motoarelor amuţi pentru un timp.

Toţi aşteptau ordinul de debarcare. Dorinţa de a-şi desmorţi oasele îi copleşea. O jumătate de oră de somn ar face mult.

Dar... semnalul veni pe neaşteptate. Coloana porni mai departe. Uruitul prelung, asurzitor şi praful ridicat în urma maşinilor îşi reîncepu firul neterminat încă.

Comandantul transmisioniştilor primi ordin să construiască circuitul telefonic cu eşalonul superior. Întors în cort îşi aşeză porthartul pe genunchi şi privi îndelung harta. Cîteva linii brăzdate pe ea şi distanţa fu calculată. Eşalonul se stabilise într-o pădure. Pînă acolo nu erau decît patru kilometri, dar drumul prin pădure şi mai ales în timpul nopţii, nu era atît de uşor.

Misiunea fu încredinţată sergentului major Priponescu Iacob, care îşi adună grupa. Unii cu bobine în spate, alţii cu genţi de scule, cu furci, ostaşii porniră imediat la drum. La început mai încet, din cauza oboselii marşului, apoi cu viteza baremului stabilit de regulament. Fiecare ştia ce are de făcut. Unii băteau ţăruşi de consolidare a firului, alţii săpau şanţuri peste drumuri pentru trecerea şi mascarea cablului. În timp ce soldatul Tilea Dumitru se ocupa de zor cu nodurile, soldatul Miron Ştefan, cel mai mic dintre toţi „zbura" cu bobina în spate printr-o porumbişte. La sfîrşitul fiecărei bobine desfăşurate, vorbele alergau grăbite, spre capătul firului rămas undeva, la centrala din livada cu pruni tîrzii de toamnă.

— Victoria ! Victoria ! Aici Victoria 2 ! M-auzi bine ?

— Te aud.

Construcţia înainta. Militarii alergau cu bobine în spate, fixau cablul pe suporţii existenţi, pe copaci, îl treceau cu grijă peste drumuri de parcă nu mai erau acei care acum o jumătate de oră abia îşi mişcau picioarele după marşul executat în timpul zilei.

Întunericul nopţii le cerea eforturi mari. Aproape nu mai vedeau nimic. De atîta încordare pe şeful de direcţie îl dureau ochii. Dar nu se lăsa observat de subordonaţi. Grupa înaintează anevoie. Iat-o ajunsă la malul unui pîrîu al cărui vad este străbătut cu mari greutăţi.

În timp ce soldatul fruntaş Colog Florea se munceşte să-şi scoată o cizmă în care a pătruns apa, se aude chemarea instructorului. Sergentul major explică situaţia, încurajîndu-i pe oameni în vederea viitoarelor eforturi.

— Peste 20 minute, legătura telefonică trebuie să fie gata — le spuse el. Este vorba de examenul nostru...

Grupa porni mai departe la lucru. Trecură peste tufişuri spinoase, apoi printre copacii ale căror crengi le sfichiuiau obrajii înfierbîntaţi.

Prinşi în crengile spinoase de mărăciniş sau lovindu-se de trunchiurile copacilor, cu broboane mari de sudoare pe faţă, ce le spălau praful zilei, ostaşii înaintau unul cîte unul lăsînd în urma lor firul desfăşurat din bobina dusă acum de soldatul Dobre Ştefan.

Din cînd în cînd grupa lua legătura cu centrala. „Victoria ! Victoria ! Aici Victoria 2 ! M-auzi ?"

Răspunsul venit din celălalt capăt răsuna în casca receptorică ca o încurajare, ca o chemare la muncă.

Telefoniştii s-au întors în livadă. Au mîncat grăbiţi şi au dispărut în cortul amenajat de cu seară...

Comandantul priveşte harta. Lampa luminează slab şi filează. Răspîndeşte un fum înecăcios. Nesuferit fum ! Tuşeşte... Legătura aceasta cu postul de observaţie e una din cele mai importante; pînă în zori trebuie dată gata. Deci... trei ore odihnă militarilor şi după aceea iarăşi la treabă. Îşi simte pleoapele grele ca de plumb. Se ridică şi porneşte spre cortul constructorilor de linie. Lumina redusă a unui felinar atîrnat cu o sfoară de un cui pîlpîie, aruncînd lumini jucăuşe pe feţele celor ce dorm. La ordinul comandantului întreaga grupă e în picioare.

— Tovarăşi, trebuie executată legătura cu postul de observaţie. Misiunea aceasta revine sergentului major Priponescu Iacob. Deci vouă, tovarăşi, grupei voastre. Distanţa : 7 km., direcţia sud-est. Raportează de executarea legăturii sergentul major Priponescu la orele 5.

Soldaţii Tilea şi Dobre începură să aşeze bobinele în maşină.

Grupa începu construcţia. Oamenii erau obosiţi. La deal cădeau în genunchi sub greutatea bobinelor. Ochii tuturor căutau să desluşească prin întunericul ce începuse a se rări, cumpăna fîntînii la care trebuiau să ajungă şi despre care le vorbise sergentul.

...La orizont apăru ceva ce aducea cu o umbră neagră, înaltă. Soldaţii tresăriră. Se apropiau de îndeplinirea misiunii. Sergentul major Priponescu găsi locul unde trebuia instalat postul de observaţie. Legătura a fost repede realizată.

Acum, înainte de timpul prevăzut, ordinele de luptă puteau fi transmise de-a lungul firelor.

— Victoria ! Victoria ! Aici Munca !...

N. OPREA

Ecouri la nota sovietică adresată Republicii Federale Germane

GERMANIA OCCIDENTALĂ

BERLIN 10 (Agerpres). — A. D. N. transmite: În legătură cu nota guvernului U.R.S.S. din 7 iunie, conducerea Partidului Comunist din Germania a dat publicității o declarație în care subliniază că normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică corespunde revendicărilor de importanță vitală ale majorității covîrșitoare a populației din Germania occidentală care năzuiește sincer spre pace, înțelegere reciprocă și destindere a încordării.

Poporul german este interesat la maximum în aceasta deoarece el a suferit crunt de pe urma a două războaie ruinătoare — rezultat al politicii de aventuri militare.

Ținînd seama de interesele naționale de importanță vitală ale poporului german, se spune în declarație, Partidul Comunist din Germania cere ca guvernul Republicii Federale să accepte propunerea U.R.S.S. Normalizarea relațiilor între Germania occidentală și Uniunea Sovietică va înlesni poporului german să-și manifeste inițiativa proprie în ce privește rezolvarea pașnică a problemei germane și realizarea unui acord cu privire la restabilirea unității Germaniei pe o bază pașnică și democratică.

R. P. CHINEZĂ

PEKIN 10 (Agerpres). — China nouă transmite: Ziarele „Jenminjibao", „Guanminjibao", „Gunjenjibao" și alte ziare centrale ale Chinei au publicat la loc de frunte textul integral al notei adresată de guvernul U.R.S.S. guvernului Republicii Federale Germane. Ziarele au publicat nota sub titlul: „Guvernul Uniunii Sovietice salută venirea la Moscova a delegației guvernului Germaniei occidentale pentru discutarea problemei stabilirii relațiilor diplomatice și comerciale". Ziarul „Jenminjibao" a consacrat noului pas al politicii sovietice de pace un articol intitulat „Uniunea Sovietică propune Germaniei occidentale normalizarea relațiilor dintre cele două țări".

Nota guvernului sovietic a fost transmisă de asemenea de posturile de radio din Pekin și din alte orașe chineze.

R. P. F. IUGOSLAVIA

BELGRAD 10 (Agerpres). — TASS transmite: Salutînd nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane, ca pe un factor care contribuie la slăbirea încordării în Europa, ziarul „Politika" scrie:

„În actuala situație internațională se creează noi perspective de apropiere în Europa. Dacă una din puteri ar fi acceptat să semneze tratatul de stat cu Austria și imediat după aceea ar refuza să rezolve celelalte probleme litigioase din Europa, ea ar fi învinuită de lipsă de consecvență".

S.U.A.

NEW YORK 10 (Agerpres). — De trei zile Nota adresată de guvernul sovietic guvernului Republicii Federale Germane continuă să rămînă în centrul atenției presei americane. fiind comentată pe larg de ziarele cele mai influente, precum și de observatori cunoscuți. Presa americană este nevoită să recunoască uriașa însemnătate a propunerii U.R.S.S., precum și influența pozitivă pe care o exercită asupra situației internaționale. Ziarul „New York Times" scrie într-un articol de fond că „acordul asupra liniei unei conferințe a celor patru puteri, probabil luna viitoare, acțiunile conciliante ale Uniunii Sovietice față de Iugoslavia, invitația adresată de Moscova cancelarului vest-german Adenauer, primirea deosebit de călduroasă făcută primului ministru Nehru în capitala sovietică — toate acestea au creat o nouă atmosferă în relațiile internaționale".

SUEDIA

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Ziarele suedeze continuă să comenteze cu însuflețire nota sovietică adresată Republicii Federale Germane.

Un argument extrem de puternic, scrie ziarul „Stockholm Tidningen", este propunerea cu privire la dezvoltarea relațiilor economice. „O extindere rapidă a schimbului comercial între Germania și cele două mari puteri comuniste (Uniunea Sovietică și China), scrie ziarul, ar corespunde în cea mai mare măsură intereselor ambelor părți. Marea industrie vest-germană nu va ține seama de nici un fel de considerente de ordin ideologic, dacă vor exista clienți solizi care vor putea să asigure o mare piață de desfacere".

Aceeași idee o exprimă și ziarul „Expressen", subliniind că normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Germania occidentală va deschide mari perspective pentru industria germană de export.

FRANȚA

PARIS 10 (Agerpres). — Ziarele pariziene de seară rezervă locul cel mai important știrilor despre nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane. Știrile și comentariile pe această temă ocupă cîte o pagină-două ale ziarelor.

Ziarul „Le Monde" comentează nota pe un ton iritat. Ziarul afirmă printre altele fără nici un fel de temei că normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Germania occidentală ar... „întări scindarea Germaniei".

Ziarul „France Soir" subliniază că la Paris, Londra și Washington propunerea sovietică a stîrnit o „uriașă mirare". „La Paris, scrie ziarul, se exprimă mirare în legătură cu rapiditatea cu care acționează diplomația sovietică. Din partea Moscovei nu se așteptau propuneri cu caracter politic, ci numai economic". Ziarul consideră că Adenauer va accepta invitația guvernului sovietic de a vizita Moscova.

Scrisoare deschisă adresată cetățenilor Statelor Unite

PARIS 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, secretariatul președintelui Consiliului Mondial al Păcii, Frederic Joliot-Curie, a dat publicității o scrisoare deschisă adresată cetățenilor Statelor Unite.

În scrisoare se spune:

„Intreaga omenire este cuprinsă astăzi de speranțe luminoase, în legătură cu apropiata întîlnire a reprezentanților marilor puteri. Dar întîlnirea reprezentanților guvernelor nu este suficientă. Trebuie să aibă loc și alte întîlniri — întîlniri ale reprezentanților vieții publice, ale oamenilor al căror mod de viață este diferit, care să discute probleme legate de relațiile dintre popoare pentru a contribui la eforturile guvernelor. O asemenea întîlnire a reprezentanților a 75 de țări va avea loc la Helsinki între 22 și 29 iunie.

Dorim din tot sufletul să ni se alăture și reprezentanții poporului american... Intr-adevăr ar fi foarte trist dacă la o întîlnire atît de importantă acest mare popor nu ar fi reprezentat. Discuțiile libere și atotcuprinzătoare trebuie să ajute să se găsească calea spre pace în întreaga lume".

Printre persoanele care au semnat scrisoarea sînt *Edouard Herriot*, președintele de onoare al Adunării Naționale Franceze, *Sun Tin-lin*, vicepreședintă a Comitetului permanent al Adunării Reprezentanților populari din întreaga Chină, fizicianul englez *John Bernal*, *Aleksandr Fadeev*, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., *Pietro Nenni*, deputat în parlamentul italian, și pastorul *Niemöller* (Germania).

Dezbateri în Camera Comunelor

LONDRA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie au început în Camera Comunelor din Anglia dezbaterile pe marginea răspunsului la mesajul tronului în care a fost expus programul de activitate al guvernului englez pe perioada actualei sesiuni parlamentare. Deschizînd dezbaterile Attlee, liderul fracțiunii parlamentare laburiste și-a exprimat satisfacția în legătură cu slăbirea încordării internaționale, slăbire care se conturează în prezent.

În numele guvernului a luat cuvîntul primul ministru Eden care referindu-se la situația internațională, și-a exprimat părerea că conferința șefilor guvernelor celor patru puteri va avea loc la Geneva. Subliniind că această conferință va constitui începutul unor tratative ulterioare, Eden a declarat: „Pot asigura Camera Comunelor că voi participa la aceste tratative animat de hotărîrea de a duce contribuția care îmi stă în putere pentru a transforma tratativele într-un jalon pe calea spre instaurarea păcii".

Dezbaterile continuă.

De ce stau trenurile în Anglia

Londra, 28 mai, orele 23,30. În timp ce ziarele de seară publicau știri despre rezultatul definitiv al alegerilor parlamentare din Anglia, ministrul englez al muncii, Monkton, constata dezolat că i-a eșuat și ultima încercare de a preîntîmpina greva mecanicilor și fochiștilor din Anglia. La orele 24,00 — la puțin timp de la alegeri, 70.000 de feroviari, membri ai Sindicatului unit al mecanicilor de locomotivă și fochiștilor intrau în grevă. Duminică 29 mai, gările Liverpool, Victoria, Charing-Cross din Londra erau înțesate cu garnituri de trenuri de marfă și de călători. Aproape nici o locomotivă nu mai manevra pe linii.

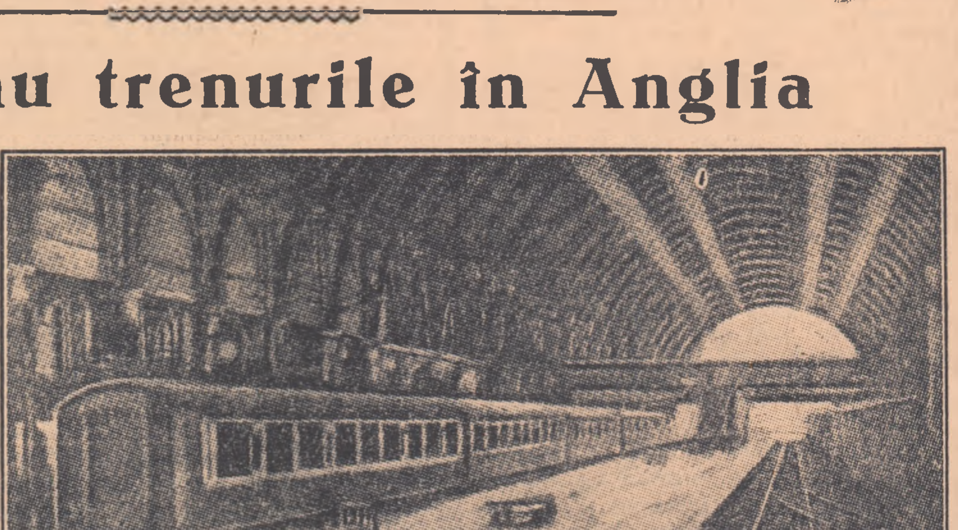
Izbucnirea acestei greve, în zilele cînd cercurile guvernamentale engleze încercau să explice drept un mare succes rezultatele obținute în alegeri, arată una din cauzele pentru care recentele alegeri au fost lipsite de un mare număr de alegători, care — așa după cum relatează un corespondent al agenției Reuter — n-au manifestat nici un interes față de alegeri. (La alegeri au participat 76 la sută din alegători față de 82,5 la sută în 1951).

Mișcarea grevistă din Anglia, în cadrul căreia se distinge în mod deosebit greva celor 70.000 de feroviari, arată că masele muncitoare se ridică împotriva scăderii nivelului lor de viață, condamnă cursa înarmărilor promovată de cercurile conducătoare engleze. Este semnificativ faptul că numai în primele trei luni ale acestui an au avut loc în Anglia 588 de greve, la care au participat peste 140.000 de muncitori.

După cît se vede, în ultima vreme, în Anglia, mișcarea grevistă a căpătat un larg caracter și se manifestă în cele mai diverse sectoare ale economiei. Cum se explică acest val de greve ce s-a abătut asupra Angliei mai cu seamă în ultima vreme?

Oamenii muncii din întreaga Anglie resimt puternic faptul că cheltuielile militare directe din bugetul Angliei au crescut în perioada dintre anii 1949—1950 și 1954—1955 de la 754.000.000 la 1.436.000.000 lire sterline, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 200 la sută. Drept urmare, nivelul de viață al maselor populare din Anglia este în continuă scădere.

Însuși ministrul englez al finanțelor, Buttler, a fost nevoit să recunoască recent în Camera Comunelor că „*Anglia face parte din numărul acelor țări ale lumii în care există cel mai înalt nivel al impozitelor*". În același timp trebuiesc cunoscute și aceste lucruri: în Anglia, calculat pe cap de locuitor, se consumau în anii dinainte de război, 10 livre de carne, zahăr și unt, iar în prezent se consumă doar cîte 7 livre de carne, 8 livre de zahăr și 6 livre de unt, adică cu mult mai puțin. Aceasta arată că cursa înarmărilor afectează în mod grav nivelul de viață al oamenilor muncii din Anglia. Greutățile economice nu mai pot fi ascunse cu nici un chip. Ziarul englez „Daily Herald" scrie: „Cu toate că guvernul s-a obligat să scadă costul vieții, în prezent el sfătuiește numai oamenii să mănînce și să bea mai puțin". În acest climat al nesiguranței zilei de mîine pentru masele muncitoare este și firesc ca mișcarea grevistă să se dezlănțuie furtunos.

Nici un zgomot, o liniște deplină. Așa arată în aceste zile King's Cross, una din cele mai animate gări ale Londrei.

Cea mai însemnată acțiune grevistă din ultima vreme este desigur greva celor 70.000 de feroviari englezi, susținută de numeroși feroviari organizați în alt sindicat — sindicatul național al feroviarilor; ea arată evident creșterea combativității mișcării muncitorești din Anglia, unitatea de acțiune a oamenilor muncii împotriva politicii de pregătire a unui nou război. Amploarea grevei a depășit chiar și cele mai pesimiste preziceri ale cercurilor industriale interesate.

În timpul grevei cea mai mare parte a pasagerilor și-au făcut călătoriile cu taxiuri sau autobuse. Pe șoselele care duc spre Londra, mașinile se succed într-un șir compact, formînd din loc în loc gîtuiri în circulație. Se plătesc sume fabuloase pentru a se putea face o călătorie cu taximetrul. Ziarele londoneze scriu că în orașele de pe litoralul sudic al Angliei s-a format o „bursă neagră" pentru vînzarea la prețuri de speculă a biletelor de autobus. Una dintre cele mai de seamă preocupări ale autorităților și presei londoneze din ultimele zile este aceea de a adresa apeluri populației în care o invită să reducă consumul de gaze, combustibil și energie electrică, să renunțe la trimiterea prin poștă de scrisori și pachete cu o greutate mai mare de 8 uncii, să reducă convorbirile telefonice și telegrafice.

Cele mai de seamă urmări le are însă greva feroviarilor asupra desfășurării vieții economice a Angliei. Din 14.000 de trenuri de marfă, cîte circulă în mod regulat în decursul a 24 de ore, circulă în timpul grevei doar 2.500. Greva a avut repercusiuni mari, în primul rînd, asupra industriei carbonifere. Din cauza lipsei mijloacelor de transport o treime din cantitatea de cărbune extras este depusă lîngă ieșirile din mine, ceea ce stinghereste procesul de producție. Extracția de cărbune a fost redusă în puțin timp cu 15 la sută. Industria metalurgică se află de asemenea într-o situație grea.

Consecințele grevei s-au făcut tot mai simțite în întreaga economie a Angliei. Totuși guvernul conservator și patronii au refuzat cu încăpățînare un timp îndelungat să satisfacă orice revendicare a feroviarilor privitoare la mărirea salariilor. Semnificativ este și faptul că ziarul laburist „Daily Herald" a sprijinit presiunile și intimidările pe care le-au încercat patronii asupra greviștilor.

Trebuie însă menționat că greviștii s-au bucurat de simpatia și sprijinul muncitorilor din alte sectoare de activitate. După cum relatează corespondentul agenției Reuter, guvernul englez, care s-a întrunit în ședință la 2 iunie „nu vrea să treacă la acțiune directă pentru a sparge greva făcînd uz de trupe, deoarece miniștrii se tem că o astfel de acțiune drastică ar face ca alte mii de muncitori să înceteze imediat lucrul în semn de simpatie cu greviștii". Oamenii muncii din întreaga Anglie s-au ridicat împotriva introducerii stării excepționale în Anglia, măsură ce a fost adoptată a patra oară din anul 1926. Corespondentul din Londra al agenției France Presse relata că „minerii din diferite regiuni ale Țării Galilor studiază posibilitatea de a înceta lucrul, dacă în cadrul măsurilor excepționale, cărbunele ar fi transportat prin alte mijloace, decît pe calea ferată, ca deobicei".

În prezent se desfășoară tratative între reprezentanții greviștilor și comisia britanică de transporturi. Greva continuă.

Concomitent, în porturile Londrei, Liverpool, Manchester, Birkenhead și Hull se află în grevă peste 20.000 muncitori. De asemenea, amenință să se extindă greva personalului de pe bordul a cinci mari vase de pasageri.

Valul de greve care a cuprins Anglia în ultima vreme arată mai mult ca orice că oamenii muncii din Anglia se opun cursei înarmărilor, promovată de cercurile conducătoare engleze, se ridică pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață.

C. ROMAN

Convorbirea președintelui Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., N. A. Bulganin, cu primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: — La 10 iunie a avut loc la Kremlin o convorbire între N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India.

La convorbire au participat L. M. Kaganovici și A. I. Mikoian, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Au asistat de asemenea persoanele care însoțesc pe J. Nehru: N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein șeful serviciului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S. și P. N. Kaul, prim secretar al ambasadei Republicii India în U.R.S.S.

Din partea sovietică la convorbire au fost de față A. A. Gromiko și V. V. Kuznețov, prim locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe și M. A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în Republica India.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Vizita primului ministru al Indiei, Nehru, în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 iunie, Jawaharlal Nehru primul ministru al Republicii India, fiica sa, Indira Gandhi, și persoanele care îi însoțesc, au continuat vizitarea Moscovei.

Dimineața, oaspeții s-au dus la școala nr. 545. Elevii și profesorii au salutat călduros pe Jawaharlal Nehru, oferindu-i flori. În aplauzele furtunoase ale celor prezenți, elevii au legat lui Nehru și fiicei sale, Indira Gandhi, cravate de pionieri.

Emoționat de această primire entuziastă Jawaharlal Nehru, a oferit copiilor în dar bastonul său din lemn de santal, de care nu s-a despărțit aproape niciodată.

Înainte de a părăsi școala, Nehru a declarat: „Am fost foarte fericit să vizitez școala voastră și voi transmite salutul vostru școlarilor din India".

Oaspeții au vizitat apoi metro-ul din Moscova. La stația „Arbatskaia", unde a început vizita, mii de moscoviți au salutat pe primul ministru al Indiei cu aplauze și urale. A. Ejov, șeful metro-ului, care a dat explicații oaspeților, a vorbit despre arhitectura palatelor subterane, despre instalațiile electrice complicate, care fac cu putință circulația atît de precisă a trenurilor.

După ce au vizitat metroul, J. Nehru și persoanele care îl însoțesc s-au îndreptat cu mașinile spre colinele lui Lenin, spre noua clădire a Universității de stat din Moscova. Mii de studenți ai celei mai vechi instituții de învățămînt superior din țară l-au salutat cu căldură pe primul ministru al Indiei. Oaspeții au fost întîmpinați de acad. I. Petrovski, rectorul Universității, V. Eliutin, ministrul Învățămîntului superior al U.R.S.S., V. Prokofiev și V. Stoletov, locțiitori ai ministrului Învățămîntului superior. Acad. I. Petrovski a vorbit despre felul în care se desfășoară învățămîntul în această universitate, J. Nehru s-a interesat de viața studenților, de învățătura lor, de lucrările științifice, de condițiile de admitere în școlile superioare din U.R.S.S. J. Nehru a manifestat un interes deosebit față de studierea limbilor străine la universitate.

Acad. I. Petrovski a oferit lui J. Nehru o medalie jubiliară emisă cu prilejul aniversării a 200 de ani a universității, cărți despre istoria universității și insigne jubiliare.

J. Nehru și persoanele care îl însoțesc s-au îndreptat apoi spre aula universității. Adresîndu-se studenților și profesorilor care l-au întîmpinat cu ovații furtunoase, J. Nehru a spus: „Sînt bucuros că am prilejul să vă salut. Țara voastră este foarte mare. Dar ce înseamnă măreția țării în comparație cu măreția minții și inimii poporului vostru".

J. Nehru și-a exprimat convingerea că universitatea îndeplinește misiunea — întărirea prieteniei nu numai între popoarele U.R.S.S., ci și între popoarele din întreaga lume.

Oaspeții au vizitat de asemenea Palatul Culturii al studenților și căminul studențesc al facultății de economie.

După vizitarea Universității, oaspeții s-au îndreptat spre expoziția „Cultura și arta Indiei", deschisă la Academia de arte a U.R.S.S. Ei au fost întîmpinați cu căldură de N. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., A. Gherasimov, președintele Academiei de arte a U.R.S.S., precum și de un mare grup de oameni de artă din Moscova. După vizitarea expoziției, Nehru a scris următoarele în registrul de impresii: „Sînt uimit și fericit să văd această minunată colecție".

A. Gherasimov, președintele Academiei de arte a U.R.S.S. a oferit oaspeților în dar albume și cărți.

Răspunsurile lui Ciu En-lai la întrebările unor ziariști indonezieni

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: —La 2 iunie premierul consiliului de stat al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai a primit un grup de corespondenți indonezieni și a răspuns la o serie de întrebări.

Răspunzînd la întrebarea referitoare la declarația comună făcută de premierul Chinei și de primul ministru al Indoneziei în care s-a vorbit de sprijinul reciproc acordat eforturilor fiecăreia din cele două țări în apărarea integrității lor teritoriale, Ciu En-lai a spus:

Poporul chinez și poporul indonezian au suferit vreme îndelungată din cauza colonialismului. Popoarele celor două țări ale noastre au dobîndit abia recent independența. În afară de aceasta amîndouă mai luptă încă pentru apărarea suveranității și integrității lor teritoriale. Poporul chinez luptă pentru eliberarea teritoriului său — Taivanul, iar poporul indonezian — pentru a i se restitui Irianul de vest. Datorită acestor țeluri comune, este cu totul firesc ca cele două popoare ale noastre să nutrească unul față de celălalt simpatie și să manifeste grijă reciprocă.

Ceea ce au subliniat cei doi prim miniștri în declarația lor comună, a continuat Ciu En-lai înseamnă, desigur, sprijin politic și moral reciproc dar nu implică sprijin reciproc cu ajutorul forțelor armate. Exercitarea de către China a suveranității sale asupra Taivanului este o chestiune pur internă. Dacă la aceasta ar participa și ar interveni forțe armate străine, ar rezulta un conflict internațional și tocmai împotriva acestui lucru am fost noi întotdeauna.

Lui Ciu En-lai i s-a pus următoarea întrebare: „În declarațiile dvs. din ultimul timp ați arătat că Republica Populară Chineză este gata să reglementeze prin mijloace pașnice litigiile existente. Înseamnă aceasta oare că problema Taivanului care este considerată o chestiune internă a Chinei, poate fi de asemenea rezolvată pe cale pașnică?"

În ceea ce privește înlăturarea încordării internaționale, Republica Populară Chineză a arătat la rîndul ei că în privința Taivanului, ea este gata să înceapă tratative cu Statele Unite pentru a reglementa această problemă prin mijloace pașnice. Înseamnă oare aceasta că Republica Populară Chineză ar putea accepta încetarea focului ca o condiție preliminară pentru înlăturarea încordării despre care s-a vorbit mai sus?

Răspunzînd la această întrebare, Ciu En-lai a declarat:

Republica Populară Chineză s-a pronunțat întotdeauna pentru reglementarea pașnică a litigiilor internaționale. La conferința țărilor Asiei și Africii noi am confirmat această poziție împreună cu alte țări participante la conferință.

Taivanul este un teritoriu al Chinei. Eliberarea Taivanului de către poporul chinez, este o chestiune internă a Chinei. Ocuparea Taivanului de către Statele Unite a creat încordare în regiunea Taivanului. Aceasta este o problemă internațională între China și Statele Unite. Cele două chestiuni nu trebuie confundate. Conform politicii sale consecvente de reglementare pașnică a litigiilor internaționale, China a arătat limpede, că guvernul chinez este gata să se întîlnească și să înceapă tratative cu guvernul Statelor Unite pentru a slăbi și a înlătura încordarea din regiunea Taivanului. China salută bunele oficii menite să înlesnească realizarea acestor tratative, bune oficii oferite de țările care sînt îngrijorate de situația din această regiune, în special de țările care manifestă prietenie față de China. Dar întrucît între China și Statele Unite nu există o stare de război, problema încetării focului nu există. Cu atît mai puțin încetarea focului poate fi folosită ca o condiție preliminară pentru aceste tratative. În ceea ce privește mijloacele prin care poporul chinez va elibera Taivanul, după cum am mai declarat anterior, poporul chinez este gata să lupte pentru eliberarea Taivanului prin mijloace pașnice în măsura în care acest lucru este posibil.

Răspunzînd la întrebarea „Ce ar putea face în viitorul apropiat Republica Populară Chineză și Republica Indonezia pentru a contribui la dezvoltarea colaborării economice, îndeosebi în ce privește dezvoltarea ajutorului reciproc în comerț și finanțe", Ciu En-lai a declarat printre altele:

Baza colaborării economice dintre cele două țări ale noastre este egalitatea și avantajul reciproc precum și respectarea reciprocă a suveranității naționale. În relațiile lor economice cu țările slab dezvoltate, puterile coloniale caută întotdeauna privilegii pentru ele pentru a menține aceste țări într-o situație și mai grea de stagnare și mizerie ca furnizori permanenți de materii prime, ca regiuni pentru investiții de capital și piețe monopolizate ale puterilor coloniale. În colaborarea economică dintre cele două țări ale noastre, nici unul dintre noi nu caută să obțină vreun privilegiu. Țelul nostru este de a contribui la industrializarea celor două țări pe baza ajutorului reciproc precum și la dezvoltarea producției fiecărei dintre cele două țări. Noi considerăm că acest principiu poate fi aplicat și în colaborarea economică dintre toate țările asiatice. Tocmai prin industrializarea fiecărei țări, în condiții de ajutor, țările Asiei își pot mări productivitatea, pot ridica nivelul de trai al poporului și satisface nevoile populației care crește an de an, își pot întări apărarea și asigura independența lor națională. De aceea această colaborare economică dintre cele două țări ale noastre este nu numai în interesul popoarelor noastre, ci și în interesul păcii în Asia și în întreaga lume.

Scurte știri

● La 9 iunie a sosit la Soci venind de la Tbilisi un grup de membri ai delegației Riksdagului suedez, condus de Anders Ulsson, al doilea vice-președinte al celei de a doua Camere a Riksdagului.

● La Moscova continuă cu succes concertele artiștilor iugoslavi. La 7 iunie, în sala „Ceaikovski" a avut loc un recital al lui Miroslav Ciangalovici, solist al Teatrului popular din Belgrad.

La 9 iunie, Alexandru Marinkovici, solist al Teatrului popular din Belgrad, și Vilma Bukoveț, solistă a Operei populare din Ljubljana, au interpretat respectiv rolurile lui Faust și Margaretei în opera „Faust" pe scena filialei Teatrului Mare al U.R.S.S.

Publicul a făcut o caldă manifestație de simpatie artiștilor iugoslavi.

● Amiralul Fechteler, comandantul forțelor navale atlantice din sudul Europei, a sosit la 8 iunie la Ankara, venind de la Atena. În timpul vizitei sale de două zile Fechteler va avea întrevederi cu ministrul turc al apărării, iar vineri va pleca la Istanbul.

● La 9 iunie s-a prăbușit lîngă Koblenz un avion cu reacție american. Două persoane și-au găsit moartea și numeroase altele au fost grav rănite.

Ședința Consiliului General A.R.L.U.S.

Vineri 10 iunie a avut loc ședința Consiliului General A.R.L.U.S.

Ședința a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.

La lucrările ședinței au luat parte tovarășii: dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, N. Ceaușescu.

Tov. N. Teșa, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., a prezentat darea de seamă asupra alegerii organelor de conducere ale organizațiilor A.R.L.U.S. regionale, raionale, orășenești și ale cercurilor A.R.L.U.S., desfășurată între 1 februarie și 15 mai 1955.

La discuțiile asupra dării de seamă au participat tovarășii: dr. Petru Groza, acad. St. Milcu, N. Popescu-Doreanu, Gh. Lupașcu, membru corespondent al Academiei R.P.R., conf. dr. Tiberiu Andraszofsky, Mircea Gherman, D. Mihalache.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul tovarășul Gh. Apostol.

Consiliul a adoptat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor A.R.L.U.S.

Consiliul General A.R.L.U.S. a procedat apoi la realegerea biroului. Din biroul Consiliului General A.R.L.U.S. fac parte: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte; acad Ilie Murgulescu, acad. Emil Petrovici, Octav Livezeanu și Ofelia Manole, vicepreședinți; Gheorghe Hossu, Cicerone Theodorescu, Kovacs György, Dumitru Mihalache, Gheorghe Pik, Mircea Gherman, Ilca Melinescu și Eufrosina Voloșinova, membri; Nicolae Teșa și Eugen Rodan, secretari.

(Agerpres)

Știri sportive

OSLO 10 (Agerpres). — prin telefon: Echipa de fotbal a R.P.R., care va întîlni duminică reprezentativa Norvegiei, a sosit joi dimineața la Oslo. Pe aeroport fotbaliștii romîni au fost întîmpinați călduros de reprezentanți ai federației norvegiene de fotbal. Jocul celor mai buni fotbaliști romîni și norvegieni suscită un mare interes în rîndul amatorilor de sport din Oslo. Vineri echipa țării noastre a făcut ultimul antrenament, după care a fost alcătuită echipa definitivă care are următoarea componență: Birtașu, Pahonțu, Apolzan, Szöke, Călinoiu, Peretz, Tătaru, Petschowski, Ozon, Georgescu, Suru.

Meciul va începe la ora 19 (ora noastră) și va fi condus de finlandezul Karni.

★

Vineri dimineața a părăsit Capitala cu avionul plecînd la Moscova echipa de polo pe apă a R.P.R. În capitala sovietică, reprezentativa țării noastre va participa la un mare turneu internațional alături de echipele selecționate ale U.R.S.S., R.P. Ungare, Italiei și Egiptului.

Din lotul echipei noastre fac parte Deutsch, Hospodar, Novac, Zahan, Simon, Marchițiu și alții.

★

La întîlnirile sportive ale tineretului organizate cu prilejul celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, R. P. Chineză va fi reprezentată de un grup de 180 de sportivi. Aceasta este cea mai mare delegație sportivă chineză care a participat pînă acum la o competiție internațională. Sportivii chinezi vor lua parte la întrecerile de atletism, baschet, volei, tenis de masă, natație, gimnastică, fotbal și haltere.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Mandy; **Republica, București, Arta:** Umberto D.; **Al. Popov:** Neamul Jurbinilor; **Magheru:** Cei trei mușchetari; **Infrățirea între popoare:** Eu și bunicul; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel:** Conștiința; **Victoria, 1 Mai:** Submarinul 323; **Gh. Doja:** Imblînzitoarea de tigri; **Maxim Gorki:** Pe cîmpiile Kubanului, Dansuri valahe. In lumea jucăriilor; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutățile zilei, 376 zile pe banchiza în derivă; **Lumina:** Contele Mișka; **Volga:** Merele de aur; **Tineretului:** Stele vesele; **8 Martie:** Undeva în Bizonia; **Vasile Roaită:** Examen de maturitate; **Cultural:** Cine-și iubește nevasta; **Unirea:** Aventurile vasului Bogatîr; **C. David:** Jucătorul de rezervă; **Al. Sahia:** Pumnul de fier; **Flacăra:** Un caz în taiga; **T. Vladimirescu:** A fost odată un împărat; **Miorița:** Mînuitorul de păpuși; **Moșilor:** Mikluho Maklai; **23 August:** Mînăstirea din Parma; **Donca Simo:** Un om teribil; **Ilie Pintilie:** Porțile primejdioase; **Popular:** Incercarea fidelității; **M. Eminescu:** Copiii din Hiroshima; **8 Mai:** Stadionul Libertății: Portul din nord; **N. Bălcescu:** Cei 13; **Munca, Rahova:** Ivan cel groaznic; **Gh. Coșbuc:** Frumusețea diavolului; **Olga Bancic:** Cîntecul privighetorilor; **Aurel Vlaicu:** Libelula, Pe drumul libertății; **Boleslaw Bierut:** Chemarea destinului.

La cinematografele: Patria, Republica, Magheru, Filimon Sîrbu, București și I. C. Frimu, în continuarea jurnalului romînesc de actualități, se va prezenta o complectare despre vizita delegației guvernamentale sovietice la București.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".